

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ, ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ**

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри,
д.н.держ.упр., проф.
_____ Н.В.Бондарчук
« _____ » грудня 2021 р.

ДИПЛОМНА РОБОТА

**на здобуття освітнього ступеня «Магістр» за освітньо-професійною
програмою «Публічне управління та адміністрування» зі спеціальності
281 «Публічне управління та адміністрування»**

**на тему: РЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ НА РІВНІ МІСТА В
УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ: МЕХАНІЗМИ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ**

Здобувач

Перепелиця С.С.

**Науковий керівник,
к.е.н., доцент**

Лебеденко О.В.

Дніпро – 2021

ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**Факультет** менеджменту і маркетингу**Кафедра** менеджменту та публічного управління**Спеціальність** 281 «Публічне управління та адміністрування»**Освітня-професійна програма:** «Публічне управління та адміністрування»**Освітній ступінь:** «Магістр»**ЗАТВЕРДЖУЮ**

Зав. кафедри _____

« ____ » _____ 20__ р.

ЗАВДАННЯ

на дипломну роботу студенту

ПЕРЕПЕЛИЦІ СТАНІСЛАВУ СЕРГІЙОВИЧУ

1. Тема роботи «Реалізація молодіжної політики на рівні міста в умовах децентралізації: механізми та їх особливості»,

керівник роботи Лебеденко Олеся Василівна, к.е.н., доцент, затверджені наказом ректора ДДАЕУ від « ____ » _____ 202 р. № ____.

2. Строк подання студентом роботи – 5 грудня 2021 року.

3. Вихідні дані до роботи: законодавчі та нормативні документи, наукові праці вітчизняних та зарубіжних вчених з питань публічного управління та адміністрування, спеціальні літературні джерела, офіційний сайт закладу та ін.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити) 1. Теоретичні засади формування та реалізації молодіжної політики на рівні територіальної громади. 2. Роль вищої освіти в розвитку молодіжної політики. 3. Реалізація молодіжної політики на міжнародному рівні

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)

1. Система організації молодіжної роботи на рівні територіальної громади.
2. Рівні управління державною молодіжною політикою. 3. Моделі молодіжного розвитку. 4. Структурні підрозділи органів виконавчої влади, що забезпечують роботу з молоддю у територіальних громадах

.

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв

7. Дата видачі завдання _____

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломної роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1	Вибір теми і об'єкта дослідження, розробка завдання і графіка робіт	Жовтень 2020	
2	Вибір і опрацювання літературних джерел. Теоретичний розділ роботи	Листопад 2020 - Квітень 2021	
3	Аналіз діяльності публічних установ і організацій та написання аналітичного розділу роботи	Травень-Серпень 2021	
4	Розрахунок та написання проектного розділу	Вересень-Жовтень 2021	
5	Написання висновків та пропозицій	Листопад 2021	
6	Підготовка доповіді та ілюстративного матеріалу до захисту роботи	Грудень 2021	

Студент

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Керівник роботи

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

РЕФЕРАТ

Тема: «Реалізація молодіжної політики на рівні міста в умовах децентралізації: механізми та їх особливості»

Дипломна робота: 70 с., 1 рис., 7 табл., 1 додаток, 60 літературних джерел.

Об'єкт дослідження: процес удосконалення реалізації молодіжної політики в умовах децентралізації.

Предмет дослідження – теоретичні та практичні аспекти розвитку молодіжної політики в Україні та напрями удосконалення її реалізації у закладах вищої освіти.

Метою роботи є удосконалення поняття молодіжної інфраструктури та визначення шляхів покращення роботи закладів вищої освіти в Україні завдяки розвитку молодіжної політики.

Методи дослідження Теоретичною та методологічною основою дослідження є діалектичний метод наукового пізнання явищ і процесів. Під час написання дипломної роботи використовувалися наступні методи дослідження: монографічне вивчення літературних джерел; методи статистичної обробки даних, зокрема, графічний та табличний.

Розкрито поняття молодіжної інфраструктури, його зміст та значення в розвитку та реалізації молодіжної політики в Україні; розглянуто теоретико-методичні обґрунтування щодо молодіжної політики на рівні міста в умовах децентралізації; надано та проаналізовано організаційну характеристику закладу; визначено сильні та слабкі сторони, можливості та загрози закладу на основі SWOT-аналізу; запропоновано декілька стратегічних змін на основі матриці SWOT – аналізу.

Результати запропоновано до впровадження в діяльність комунального закладу вищої освіти «Дніпровської академії неперервної освіти» Дніпровської обласної ради.

КЛЮЧОВІ СЛОВА

ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД, МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА,
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ, ГРОМАДСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ, РОЗВИТОК,
УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРУВАННЯ

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА

ВЫСШЕЕ УЧЕБНОЕ ЗАВЕДЕНИЕ, МОЛОДЕЖНАЯ ПОЛИТИКА,
ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ, ОБЩЕСТВЕННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ, РАЗВИТИЕ,
УПРАВЛЕНИЕ, АДМИНИСТРИРОВАНИЕ

KEYWORDS

HIGHER EDUCATION INSTITUTION, YOUTH POLICY,
DECENTRALIZATION, SOCIAL ACTIVITIES, DEVELOPMENT,
GOVERNANCE, ADMINISTRATION

ЗМІСТ

ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ НА РІВНІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	9
1.1. Аналіз наукових досліджень з питань розвитку молодіжної політики України	9
1.2. Молодіжна політика на рівні територіальної громади: формування та реалізації	19
Висновки до розділу 1	33
РОЗДІЛ 2. РОЛЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ В РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ	34
2.1. Організаційна характеристика комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпровської обласної Ради	34
2.2. Перспективні напрями розвитку вищої освіти України та її інтеграції до європейського освітнього простору	43
Висновки до розділу 2	51
РОЗДІЛ 3. РЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ	52
3.1. Аналіз формування характерних ознак та особливостей європейських моделей молодіжної політики	52
3.2. Використання міжнародного досвіду в процесі реалізації державної молодіжної політики в Україні	60
Висновки до розділу 3	61
ВИСНОВКИ	62
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	65
ДОДАТКИ	71

ВСТУП

Актуальність теми обумовлюється тим, що в багатьох спеціалістів нашої країни відсутній практичний досвід та зростає, на жаль, некомпетентність деяких професій. Обов'язково необхідно покращити якісний стан кадрів, що працюють у сфері молодіжної політики.

Значна кількість науковців описувала в своїх наукових працях різні проблеми та аспекти реалізації державної молодіжної політики. Зокрема, теоретичні аспекти того, як функціонує молодіжна політика досліджували: Балакірева О., Гиренко Л., Канавець М., Василенко Н., Васютинський В., Грінін Л., Гавловська А., Карімов Г., Гайванович І., Галабурда Ю., Барабаш В., Головенько В., Духневич В., Шаповалов А., Квітка А. та ін.; як формувалася та реалізовувалася молодіжна політика: В. Баглик, О. Каретна, І. Артеменко та ін.; досвід закордону формування і реалізація молодіжної політики: Є. Бородін, М. Кербаль, В. Волик, Т. Гостева, Н. Горішна, М. Гуцалова, Є. Баразгова, та ін.; задачі і як можливо удосконалити молодіжну політику в Україні: Л. Борданова, А. Васильєв, Г. Коваль О. Білоус, К. Захаренко, М. Головатий, А. Карнаух, В. Коваль та ін. Насамперед, майбутній розвиток у молодіжній політиці при глобалізації потрібно розроблювати та науково обґрунтовувати особливості впровадження механізмів реалізації цієї політики при децентралізації, та це зумовило вибір теми, мету та завдання наукового дослідження.

Мета і завдання дослідження. Метою дипломної роботи є удосконалення поняття молодіжної політики та визначити шляхи покращення роботи закладів вищої освіти в Україні завдяки розвитку молодіжної політики.

Поставлена мета дослідження зумовила окреслення наступних завдань:

- дослідити поняття молодіжної політики та молодіжної інфраструктури, їх зміст та значення в умовах децентралізації;
- розглянути теоретико-методичні обґрунтування реалізації молодіжної політики та напрямків її впровадження на рівні міста;

- надати організаційну характеристику закладу вищої освіти та проаналізувати організацію роботи закладу;
- визначити сильні та слабкі сторони, можливості та загрози закладу на основі SWOT-аналізу;
- обґрунтувати шляхи вдосконалення роботи закладу вищої освіти.

Об'єктом дослідження є процес удосконалення реалізації молодіжної політики в умовах децентралізації.

Предмет дослідження – теоретичні та практичні аспекти розвитку молодіжної політики в Україні та напрями удосконалення її реалізації у закладах вищої освіти.

Методи дослідження. Теоретичною та методологічною основою дослідження є діалектичний метод наукового пізнання явищ і процесів. Під час написання дипломної роботи використовувалися наступні методи дослідження: монографічне вивчення літературних джерел (при дослідженні поняття молодіжної політики та SWOT – аналізу); методи статистичної обробки даних, зокрема, табличний (при створенні SWOT – аналізу, матриці SWOT – аналізу та узагальненні класифікацій деяких видів теоретичних аспектів). При виконанні дипломної роботи використовувалися прикладні програми пакету Microsoft Office.

Інформаційну базу дипломної роботи склали нормативні та законодавчі акти, наукові праці вітчизняних і зарубіжних вчених з питань публічного управління та адміністрування та ін.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в наступному:

дістала подальший розвиток:

- стратегія функціонування закладу вищої освіти;

удосконалено:

- визначення поняття «молодіжна інфраструктура» в загальному розумінні – це сукупність організаційно-виконавчих органів, організацій, відділів і управлінь функції, що спрямовані на задоволення особливих потреб молоді шляхом вирішення її проблем;

- сформульовано стратегії, дотримуючись яких комунальний заклад вищої освіти «ДАНО» ДОР зможе покращити свою роботу. Вони передбачають наступне: за допомогою активних студентів, нових технологій та досвідчених викладачів можна ефективно брати участь в конкурсах та наукових конференціях; висока ефективність та популярність закладу дадуть змогу залучити інвестора та покращити технологічну та матеріальну базу, закупити більше інноваційного та високотехнологічного обладнання для покращення процесу навчання; пошук нових викладачів; пошук більш привабливих міжнародних партнерів; дотримання технологій освітніх програм; матеріальне та моральне стимулювання студентів; модернізація, механізація та автоматизація освітніх процесів дасть змогу долучати більше студентів та запрошувати більше абітурієнтів; розробка, удосконалення програмного забезпечення на кафедрах, в т.ч. і для дистанційного навчання, покращать розуміння матеріалу в студентів під час карантину та дасть змогу навчатись дистанційно продуктивніше.

Апробація результатів роботи. Основні положення дипломного дослідження обговорювались на науково – практичній конференції молодих вчених і студентів *«Молоді науковці – аграрники: традиційні й нові аспекти досліджень»* (Дніпро, 23-25.03. 2021 р.)

Дипломна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків і пропозицій, виконана на 70 сторінках основного тексту, списку використаних джерел, що нараховує 60 найменувань, містить 7 таблиць, 1 рисунок, 1 додаток.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ НА РІВНІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

1.1. Аналіз наукових досліджень з питань розвитку молодіжної політики України

Донедавна молодіжна політика в Україні регулювалася органами державної влади. Адміністративно сформовано напрями, завдання, форми роботи, обсяги та напрями фінансування молодіжної політики. Молодіжна політика себе не виправдовувала і базувалася на принципі «перевернутої» піраміди, коли на місцевому рівні не було системи відповідних інституцій для роботи з молоддю. За рахунок процесу децентралізації фокус з централізованого управління зміщується на місцеве самоврядування, надає пріоритет соціальній залученості та соціальній активності молоді, формується новий підхід до організації діяльності – від «роботи з молоддю» до «залучення молоді». Під час процесу децентралізації влади в Україні має сенс врахувати досвід розвитку демократії в європейських країнах, що свідчить про важливість активної участі молоді у прийнятті рішень та діяльності на місцевому та регіональному рівнях.

Принципи, за якими формується молодіжна політика на рівні територіальної громади та основні її молодіжні пріоритети, які були визначеними у переглянутій Європейській хартії участі молоді в місцевому та регіональному житті (2003 р.), це:

– участь молоді в громадському житті на місцевих та регіональних рівнях має стати невід’ємною частиною політики загалом та залучення громадян до суспільного життя;

– галузева політика повинна мати молодіжний вимір, і тому місцеві та регіональні органи влади повинні дотримуватися положень Хартії та

забезпечувати на практиці різні форми участі, які визначаються після консультацій з молоддю та її представниками;

– принципи, закріплені в Хартії, та різні форми участі, поширюються на всю молодь без дискримінації.

Підвищення ролі місцевих органів виконавчої влади (виконавчих комітетів чи скорочено - виконкомів) об'єднаних територіальних громад у визначенні напрямів та забезпеченні здійснення роботи з молоддю потребує застосування нових підходів до формування та реалізації молодіжної політики на рівні територіальної громади.

Активна участь молоді в житті об'єднаних територіальних громад та добре скоординована дія усіх суб'єктів, які працюють з молодим поколінням (міжвідомча співпраця) та залучення до співпраці представників громадського сектору та бізнесу (міжсекторальна взаємодія) є головними ресурсами для реалізації молодіжної політики на рівні територіальних громад.

Чи ефективна молодіжна політика в Україні в умовах децентралізації? Великою мірою це залежить від єдності та координації дій виконавчої влади, органів місцевого самоврядування і молодіжних представників.

Міністерство молоді і спорту сумісно з представниками державного та громадського секцій, місцевого самоврядування, експертів, молодіжних лідерів розробило моделі реалізації молодіжної політики при децентралізації, та була узгоджена на засіданні колегії відомства 21 грудня 2017 року та рекомендована до того, щоб впровадити.

Моделлю сформовано новий підхід – від «роботи з молоддю» до «молодіжної участі» та обґрунтовується на взаємодії між секторами і враховує особливості території роботи молоді відповідно до конкретизованих потреб.

Таким чином, центральним органом виконавчої влади, який забезпечує розробку та реалізацію молодіжної політики на національному рівні, є Міністерство молоді та спорту, яке в рамках децентралізації має виконувати наступні дії:

- забезпечувати нормативно-правову базу;
- формувати стратегію розвивання та пріоритетів у напрямках молодіжної політики;
- забезпечувати підвищення рівня кваліфікованих працівників;
- підтримувати за методикою та враховувати міжнародний досвід та ефективніші практики;
- фінансувати або сприяти залученню фінансових коштів на реалізацію програм, проектів тощо [3].

На регіональному рівні люди мають відповідати за реалізацію молодіжної політики у підходах, що запропоновані на національному рівні, також в межах Державної програми «Молодь України». Та на цьому рівні також мають бути розроблені та ухвалені регіональні програми, що є орієнтованими на потреби молоді, враховуючи місцеві особливості.

Характеристика місцевого рівня наступна, децентралізацією передбачається збільшення відповідальності на робочих місцях, та перегляд можливих дій для того, щоб реалізувати молодіжну політику на місцевому рівні, відповідно до функцій, що належать основним гравцям.

Пропонується структурно-функціональна модель про реалізацію молодіжної політики на рівні обласної територіальної громади, що зосереджується на молодіжній політиці, що інтегрує в собі усі різні сфери відповідальності у роботі з молодими: освіту, працевлаштування та ринок праці, культурний розвиток, соціальний захист тощо.

Щоб ефективно реалізувати молодіжну політику в обласній територіальній громаді необхідно передбачити декілька речей:

- необхідна інфраструктура молодіжної політики, включаючи її фінансове та організаційне забезпечення;
- забезпечити діяльність молодіжних центрів та молодіжних працівників;
- розвивати інститути громадянського суспільства;

- міжгалузеві та міжсекторальні взаємодії у роботі з молоддю;
- оцінювати ефективність молодіжної роботи та звітувати перед громадою про стан роботи з молоддю;
- забезпечити умови молодіжної участі та молодіжного громадського контролю [3].

Як зазначено в інформаційному джерелі, «Державна молодіжна політика — це системна діяльність держави у відносинах з особистістю, молоддю, молодіжним рухом, що здійснюється в законодавчій, виконавчій, судовій сферах і ставить за мету створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов та гарантій для життєвого самовизначення, інтелектуального, морального, фізичного розвитку молоді, реалізації її творчого потенціалу як у власних інтересах, так і в інтересах України»[4].

Виникнення державної молодіжної політики в ролі політичного феномену пов'язують з "Новим курсом" Ф. Рузвельта: «заради запобігання ще більшого безробіття за рахунок молоді, яка закінчувала середню школу, адміністрація Рузвельта вигадувала "суспільно-значимі" заняття для молоді, зокрема трудові табори для суспільних робіт. З цією ж метою термін навчання у середній школі було збільшено з 10 до 12 років» [3].

Основні завдання державної молодіжної політики це:

- вивчити становище молоді, створити необхідні умови для посилення правового та матеріального гарантій, щоб здійснювати права та свободи молодих громадян, діяльність молодих компаній для повного соціального розвитку та розвитку молоді;
- допомагати молодим людям реалізувати свій творчий потенціал та творчі ініціативи, залучати хлопців і дівчат до активної участі у національно-культурному відродженні українського народу, формуванні його свідомості, розвитку традицій та національно-етнічних особливостей;
- залучати молодь активно брати участь в економічному розвитку України;

- надання державою соціальних послуг з освіти, навчання, духовного та фізичного розвитку та професійного навчання кожній молодій людині;
- координація зусилля в усіх організаціях та соціальних інститутах, які працюють з молодими людьми [3].

Головні принципи державної молодіжної політики це:

- поважати погляди молодих та якихось їхніх переконань;
- надавати права і залучення молодим для безпосередньої участі, щоб формувати та реалізовувати політику та програми, які стосуються безпосередньо суспільства загалом і зокрема молоді;
- правові та соціальні захисти молоді, по – перше осіб, що не досягли 18 років, які мають мету створити необхідні стартові можливості для їх повноцінного досягнення мети, соціального розвитку та становлення;
- сприяти ініціативу та активність молодих громадян в усіх сферах розвитку суспільства [3].

Ця політика має поширення на громадян України у віці 14 - 35 років і має застосовуватися незалежно від їх походження, сімейного стану, майна, раси, національності, статі, рівня освіти, на якій мов розмовляють, релігії чи роду занять. державні установи. Орган державної виконавчої влади, громадські заклади, інститути чи об'єднання молоді.

Наступні головні напрями державної молодіжної політики Україні існують:

- як захистити і розвивати інтелектуальний потенціал молодих громадян, поліпшити умови і створити гарантії для здобуття молоддю середньої та вищої освіти, спеціальної професійної підготовки та підвищення кваліфікації;
- забезпечувати зайнятість молоді, правового захисту враховуючи економічні інтереси, професійні і соціальні можливості в суспільства;
- створювати умови для оволодіння культурою і цінностями моралі для українського народу та для безпосередньої участі молодих людей у їх

відродженні і розвитку, в охороні відтворенні навколишнього природного середовища;

- формувати в молодих людей відчуття гордості за свою націю, любов до Батьківщини, готовності захищати суверенітет та незалежність їх рідної України;

- охороняти здоров'я молодих, формування в неї глибоких потреб у духовному і фізичному стані, вживання різних заходів, щоб забезпечувати здоровий генофонд народу України.

Законодавством України визначається державна молодіжна політика в Україні про освіту, соціально-політичну, економічну галузі, розвиток духовного, культурного, фізичного потенціалів молодих людей та функціонування молодіжних компаній [5].

Національну молодіжну політику формують та реалізують:

- прийняття законів і рішень державних органів;
- прагнення реалізувати Національну молодіжну політику.
- проведення щорічних слухань щодо становища молоді у Верховній Раді та підготовка звіту з цього питання перед Верховною Радою, Президентом України;

- очолювати структурні підрозділи всіх рівнів, які займаються молодіжною діяльністю та діяльністю в державних органах.

- створення соціальних служб для молоді та навчання соціальних працівників.

- розробка та реалізація цільових державних програм з питань молодіжної політики.

- виділення цільових коштів у державному та місцевих бюджетах на фінансування державної молодіжної політики, залучення матеріальних і фінансових ресурсів підприємств, відомств, організацій та громадських формувань, зацікавлених у роботі з молоддю;

- налаштувати власні кошти [4].

Національна молодіжна політика України є пріоритетним і особливим напрямком державної діяльності та реалізується:

- на благо молоді, суспільства та держави;
- враховуючи наявні в Україні можливості, економічний, соціальний, історико – культурний розвиток та світовий досвід державної підтримки молодого покоління.

До законодавства у сфері молодіжної політики належать Конституція України, міжнародні договори та угоди, затверджені Верховною Радою, цей Кодекс та інші нормативні закони, що регулюють правовідносини у цій сфері.

Молодіжна політика створює достатньо умов для того, щоб реалізувати себе та розвинути потенціал молодої України, підвищити рівень самостійності та конкурентоспроможності, забезпечити активну участі молоді в житті суспільства.

Основні завдання молодіжної політики на зараз:

- створити умови, щоб залучити молодь у громадське, політичне, соціально-економічне, культурне життя суспільства, популяризувати роль та важливість того, щоб брати участь у процесі ухвалювати рішення;
- підтримувати молодь, яка реалізує свій соціально-економічний потенціал, та також, щоб вирішити житлові питання, питання, які стосуються розвитку, працевлаштування, задовольняти освітні, медичні, культурні та інші потреби;
- формувати громадянську, національну та культурну ідентичності молоді в Україні;
- сприяти розвитку інституту молодіжних та дитячих громадських об'єднань, молодіжних центрів, посилити їхні ролі в процесі, що розвиває соціалізацію молоді;
- розвивати молодіжну інфраструктуру;
- розвивати національне та міжнародне співробітництва для молодих людей [6].

Молодіжна політика в Україні базується на таких принципах:

– рівні права дітей та молоді - заборона привілеїв чи обмежень за расою, кольором шкіри, політичними, релігійними чи іншими переконаннями, статтю, віком, мовою, етнічним чи соціальним походженням, сімейним станом, майновим станом, місцем проживання чи належності; інші особливості;

– участь молоді - поважати безпосередню участь молоді у розробці та реалізації молодіжної політики, створювати механізми та гарантії поваги до поглядів та переконань молоді [8];

– надійність - усі рішення щодо молодіжної політики приймаються відповідно до потреб та побажань української молоді, визначених за результатами соціологічних опитувань, статистики та досліджень з урахуванням національного та міжнародного досвіду;

– міжвідомча та міжгалузева співпраця - залучення державних органів, органів місцевого самоврядування, молодіжних суб'єктів та будь-яких інших зацікавлених сторін до формування та реалізації молодіжної політики.

Забезпечується участь молоді у формуванні та реалізації молодіжної політики з урахуванням позиції молоді у прийнятті рішень щодо молоді, залучення її до реалізації молодіжної політики.

У визначеному законом порядку державна структура сприятиме тому, щоб створити умови для того, щоб:

– забезпечити соціальні гарантії, створити механізми соціалізувати та інтегрувати молодь в процеси суспільства, соціальний захист та підтримати молодь;

– залучити молодь до того, щоб брати участь у житті громади, до того, щоб приймати рішення на етапах формування та реалізації молодіжної політики;

– здобувати молоді компетентності, необхідні для розвитку в професійному плані та як особистості, забезпечення громадянської освіти молоді;

- інституційно розвивати молодіжні та дитячі громадські об'єднання, молодіжні центри;
- діяти в інтересах суб'єктів молодіжної роботи;
- формувати, оптимізувати та розвивати молодіжну інфраструктуру, яка доступна для молоді;
- налагоджувати національне та міжнародне молодіжне співробітництво, та програми мобільності та міжнародні молодіжні обміни, проекти співпраць і стратегічне партнерство для того, щоб поширити успішні практики роботи молоді, зміцнити сполучку між молодими закордонними українцями;
- розробити, впровадити та розвинути освітні програми для молодих працівників, членів молодіжних та дитячих громад;
- запровадити нові форми, методи та інструменти молодіжної роботи, у тому числі про розвиток освітнього, інформаційного та електронного молодіжного ресурсів, системи надання дистанційних послуг для молоді;
- молодіжна інтеграція з тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб до українського соціокультурного простору;
- зосередження та забезпечення взаємодії між органами державної влади та місцевого самоврядування і суб'єктами молодіжної роботи.

Молодіжна політика визначає пріоритети Національної молодіжної стратегії [7].

Потрібно користуватись механізмами та інструментами участі молоді у розробці та реалізації молодіжної політики:

- інформувати про рішення та дії, які виконують органи державної влади, місцевого самоврядування, які мають відношення до молодих людей, оприлюдненням таємничої інформації на усіх офіційних сайтах, завдяки засобам масової інформації, соціальним мережам та іншими доступними для молоді засобами та методами комунікації;

- проводити консультації, також електронної, із участю суб'єктів молодіжної роботи, великою кількістю заінтересованих персон, проводити опитування молоді;
- налагоджувати діалог з молоддю безпосередньо підтримуючи молодіжні ініціативи, утворювати молодіжні наради, призначувати радників з питань молоді, проводити громадські слухання, публічні обговорення, створювати робочі групи, щоб залучити суб'єкти молодіжної роботи;
- забезпечити партнерство поміж молоддю та органами державної влади і місцевого самоврядування на всіх етапах, коли формується та реалізується молодіжна політика, спільно проводити оцінювання ефективності рішень і заходів молодіжної політики;
- забезпечувати представництво молоді при консультативно-дорадчих органах, які утворювались через органи державної влади, органи місцевого самоврядування у порядку, який визначило законодавство;
- залучати суб'єкти в молодіжній роботі до того, щоб реалізувати завдання молодіжної політики у порядку, який визначає закон [9].

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування гарантують дотримання права молоді на участь у формуванні та реалізації молодіжної політики у порядку, визначеному законом. Як зазначено у джерелі: «Молодіжна рада - це молодіжний консультативно-дорадчий орган, що може утворюватися при Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевому органі виконавчої влади, органі місцевого самоврядування з метою залучення молоді до формування та реалізації молодіжної політики на регіональному та місцевому рівнях». У разі утворення молодіжної ради орган, при якому її утворено, затверджує положення про молодіжну раду та здійснює організаційно-методичне забезпечення її діяльності. Молодіжна рада працює з метою сприяння молоді у реалізації її права на участь у формуванні та реалізації молодіжної політики; вносить пропозиції органу, що його створив, щодо організації консультацій з молоддю;

подає пропозиції, результати та рекомендації щодо формування та реалізації молодіжної політики, які повинні бути розглянуті органом, що її заснував.

Спільно з Загальними асамблеями молоді та дітей підготувати пропозиції з інших питань молодіжної діяльності щодо пріоритетів молодіжної політики на регіональному та місцевому рівнях.

Типове положення Молодіжної ради затверджується Кабінетом Міністрів України [9]. Молодіжна рада діє на добровільній, відкритій та прозорій основі та звітує перед громадськістю не рідше одного разу на рік. Керівники центральних та місцевих органів виконавчої влади, Парламенту Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування можуть призначати радників молоді на загальні чи інші посади.

Законом України передбачається наступне: «Правовий статус, порядок призначення та принципи роботи молодих спеціалістів визначається органом з певною компетенцією Автономної Республіки Крим та органами виконавчої влади і місцевого самоврядування.

Рекомендації щодо принципів роботи молодіжних радників затверджуються через центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує молодіжну політику».

1.2. Молодіжна політика на рівні територіальної громади: формування та реалізація

Структуру органів державного управління сформовану за роки незалежності в Україні, що забезпечують розробку та реалізацію Національної молодіжної політики органами законодавчої та виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Існуюча багаторівнева структура в адміністративній системі країни є результатом діяльності суб'єктів національної молодіжної політики на різних рівнях держави, табл. 1.1.

Таблиця 1.1

Рівні управління державною молодіжною політикою

Державний	На рівні центральних органів державної влади розроблення і координацію молодіжної політики здійснює Міністерство, не яке покладено відповідні функції	Провідну роль відіграє держава, розробляючи стратегію та основні напрями молодіжної політики, визначає та забезпечує відповідні ресурси та механізми інституційної підтримки
Регіональний	Здійснюється відповідними органами управління обласних, районних, районних у містах державних адміністрацій, а також органами місцевого самоврядування	На цьому рівні державним структурним підрозділам на які покладається реалізація молодіжної політики, делегуються відповідні повноваження, виділяються ресурси з державних джерел (на доповнення до місцевих), надається організаційна допомога для здійснення державної молодіжної політики
Місцевий	Включає систему молодіжної політики, до якої належать відповідні підрозділи в органах місцевої влади (управління, комітети, відділи, сектори), заклади по роботі з молоддю, місцеві громадські організації, об'єднання	Державна молодіжна політика реалізується через окремі програми, проекти, заходи тощо

Роль координації при реалізації державної політики в галузі соціального навчання та розвитку молоді виконує спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади, що забезпечує її реалізацію та відповідає за її реалізацію.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади разом з іншими органами виконавчої влади розробляє обов'язкові для громадян і затверджуються Кабінетом Міністрів України соціальні норми та стандарти в

рамках соціального навчання та розвитку молоді. У тому числі особи, які використовують працю відділів, управлінь та організацій незалежно від форми власності. З 2013 року центральним органом виконавчої влади з питань реалізації молодіжної політики є Міністерство молоді та спорту України.

2 вересня 2019 року Міністерство молоді та спорту України об'єдналося з Міністерством культури, молоді та спорту України, яке було реорганізовано з Міністерства культури України. Державне агентство України з питань молоді та розвитку громадянського суспільства створене Міністерством культури, молоді та спорту України для реалізації державної політики у сфері молоді та національної та національної освіти та сприяння розвитку громадянського суспільства.

Регіональна молодіжна політика держави полягає у визначенні пріоритетних напрямів роботи з молоддю, тобто організаційно-конкретній роботі для реалізації цих пріоритетів. На регіональному рівні координацію і реалізацію роботи з молоддю здійснюють виконавчі органи різного рівня підпорядкування, що поєднують різні напрями діяльності : молодь та молодіжна політика, спорт та фізична культура, оздоровлення дітей, сім'я. Це найбільш доступна та «ефективна» державна політика для молоді, що реалізується на місцях, безпосередньо вирішує більшість проблем молоді, створює необхідні умови для соціального та особистісного розвитку. Організаційне забезпечення розробки та реалізації державної молодіжної політики на місцях в органах виконавчої влади держави здійснюють безпосередньо відповідальні за цю діяльність компетентні органи (відділи, відділи молодіжної політики, роботи з молоддю тощо). Крім того, такі органи мають бути створені на рівні районної, селищної, міської, районної, села, селища, району, районної громади, колективної діяльності. Створення організаційно-розпорядчих секторів органів, відповідальних за реалізацію державної молодіжної політики на рівні місцевих органів влади, мають доповнюватися державними та громадськими структурами, а також автономними органами місцевого самоврядування.

У процесі децентралізації держава передає більшість своїх повноважень і ресурсів на рівень місцевих органів влади як основних адміністративно-територіальних одиниць. Під час цих перетворень були створені сприятливі умови та виникла потреба в сучасних формах організації роботи органів місцевого самоврядування. Розподіл повноважень між виконавчою владою ґрунтується на принципі субсидіарності, який є одним із основних принципів демократії. На їхню думку, найсильнішими є організації, які є найближчими до людей і потребують все менше ресурсів для вирішення проблем і надання послуг на їхньому рівні.

Принцип підпорядкування — це принцип взаємодії між різними рівнями ієрархічної системи управління, де вищий рівень приймає нові рішення (правила та процедури) лише тоді, коли він ефективніший за рішення відповідного рівня. нижче (законодавство України, ст. 1). Функціями місцевих органів влади є основні напрями та види муніципальної діяльності, волевиявлення та інтереси місцевого населення, забезпечення їх відносин з державою та її органами. Обсяг функцій регіональної громади відповідає обсягу функцій системи місцевого самоврядування. Добровільне об'єднання органів місцевого самоврядування не змінює статусу сільських або міських поселень (ст. 4 Закону України «Про добровільне об'єднання органів місцевого самоврядування»). При цьому юридична особа – сільська, колонійна, міська рада стає правонаступником прав та обов'язків усіх юридичних осіб – сільських, колонійних, муніципальних рад, територіальні колективи. Виконавчі комітети об'єднаних районних громад безпосередньо здійснюють повноваження сільських, селищних, міських рад та об'єднаних районних громад. Рішення про структуру виконавчого комітету, конкретний перелік структурних підрозділів, перелік працівників органів місцевого самоврядування приймає зазначена сільська, підприємство, міська рада. Діяльність виконавчих комітетів об'єднаних районних колективів у молодіжній сфері полягає у створенні умов для соціального розвитку та зростання молоді, залученні молоді до обговорення молоді та громадського життя, сприянні працевлаштуванню,

вихованню гуманістичних поглядів. цінності та патріотизм. Почуття молоді та громадян, підтримка молодіжних ініціатив. Чинне законодавство передбачає механізми реалізації молодіжної політики на місцевому рівні органами виконавчої влади ОТГ. Організація роботи з молоддю передусім ґрунтується на зацікавленості та підтримці місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, їх діяльності, спрямованої на залучення їх до інших питань роботи з молоддю на рівні громади.

Молодіжна політика та робота з молоддю мають стати пріоритетом для місцевих органів виконавчої влади, адже створення умов для виживання та розвитку молоді є умовою збереження кадрового потенціалу, який у свою чергу є основою потенційного економічного та майбутнього розвитку. горизонти. єдиної обласної громади.

Не дивлячись на те, що Україна зробила ряд важливих кроків щодо реформ у молодіжній політиці, це є лише початком розбудови системи нашої держави у молодіжній роботі. Сучасні кризи, такі як демографічна та соціально-економічна, які проявляються у невеликій кількості молоді та питомої ваги в загального населення, у вигляді проблем з працевлаштуванням та забезпеченням гідних умов праці, зростанні рівня бідності й малозабезпеченості у період військового конфлікту, вимагають посилити увагу до форми та реалізації молодіжної політики в Україні.

Одночасно, пріоритети держави в сфері молодіжної політики, які визначають і реалізують цільовими програми держави, та не співпадають з сучасною українською молоддю, забезпечуючи цілісну і комплексну ситуацію для створення умов сталого молодіжного розвитку. Міжнародні оглядачі Ради Європи, що у 2012 році здійснювали огляд молодіжної політики в Україні, визначили наступні проблемні питання у формуванні та реалізації молодіжної політики в Україні:

– те, як молодь по – різному показує та реалізовує молодіжну політику у різних регіонах, містах та селах;

- великі межі у віці в молоді (14–34 років) можуть призвести до знищення програми і подальших заходів;
- застосовувати патерналістський підхід спрямований на те, щоб молоді люди розвивались так, як хочуть «дорослі»;
- програми молодіжної політики не фінансуються на державному рівні взагалі;
- обмеження молоді в різних категоріях та послуг через принципи «перенаправлення» підвищують ризики не отримати для молоді достатньої підтримки.

Якщо врахувати те, що на рівні місцевої влади мало ресурсів і часто молодь розглядають як об'єкт молоді праці, молодіжна політика має реформуватися на основі особистісного орієнтованого підходу.

Даний підхід передбачається спрямуванням роботи молоді на окремі особистості чи певні групи людей і таким чином знищується відомий підхід для формування молодіжної політики.

Між узагальнених рекомендацій про те, як вдосконалити молодіжну політику в Україні, сформульовано Командою міжнародних оглядачів Європи, перш за все рекомендовано посилити політику «спрямовану на створення можливостей відкритого розвитку молоді».

Ця модель, на відміну від патерналістській, передбачається у спрямованості молодіжних програм та при формуванні суспільної активності, самодостатньо і національно свідома молодь.

Моделі молодіжного розвитку Патерналістський розвиток – пасивне навчання, пропонування цінностей (концепція розвитку молоді створюється та повністю управляється дорослими, що мають чітке бачення ідеалів і завдань молоді).

У світлі радикальних змін, які відбулися в душі та громадянській активності української молоді наприкінці 2013 року, Молодіжна політика України має на меті побудувати модель відкритого розвитку, в якій молодь може проявляти ініціативу цілі та цінності.

Відкритий розвиток – активне навчання та розвиток, дискусії з приводу цінностей (розвиток молоді як відкритий процес, що підтримується дорослими, які стимулюють розвиток молодіжного потенціалу та надають їм можливості для проявлення ініціативи та ухвалення рішень), табл. 1.2.

Таблиця 1.2

Моделі молодіжного розвитку

	Відкритий розвиток (активне навчання та розширення прав і можливостей)	Патерналістський розвиток (пасивне навчання)
Риси	<ul style="list-style-type: none"> – підтримка ініціатив та критичної взаємодії; – благополуччя суспільства, якість життя як тема обговорення; – залучення молоді; – відношення до різних груп суспільства і інших молодих людей 	<ul style="list-style-type: none"> – підтримка та винагорода для тих, хто слідує визначеним шляхом розвитку; – зрозуміла модель бажаних цінностей; – пасивність молоді (чи участь обраних); – наслідування дорослих та оцінювання дорослими
Методи	<ul style="list-style-type: none"> – гранти для невеликих місцевих проектів; – конкурси для підтримки креативності та дискусій; – студентська рада як орган, що сприяє змінам та залучений до процесу ухвалення рішень 	<ul style="list-style-type: none"> – гранти для молодіжних проектів, що «вписуються» у затверджену модель; – конкурси не спрямовані на відкриті дебати; – студентська рада як декорація (структура без реального впливу)

Впроваджуючи відкриту модель розвитку молодіжної політики в умовах децентралізації, слід мати на увазі, що робота з молоддю передбачає взаємодію установ та організацій різних сфер, а також залучення приватного сектору.

Робота з молоддю – це просвітницька та свідома робота з молоддю, яка характеризується волонтерством, спрямована на активну громадянську позицію молоді та сприяє інтеграції молоді в суспільство. Створена Міністерством молоді та спорту України децентралізована система молодіжної політики

спрямована на виховання соціально активної, автономної та свідомої молоді на національному рівні.

Моніторинг та оцінка ефективності реалізації молодіжної політики на регіональному та місцевому рівнях; Участь у підготовці проектів нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію молодіжної політики.

- вивчення досвіду імплементації українських законів та інших нормативних законів, що стосуються молоді, на регіональному та місцевому рівнях;

- провести громадський огляд фінансування діяльності молодіжної політики; Виконує інші обов'язки, визначені положенням про Молодіжну Раду.

Система базується на основних принципах навчання роботі з молоддю:

- субсидіарність – це один з основних принципів демократії - уряди, які ближче до людей і на їхньому рівні сильніші і потребують менше ресурсів для вирішення завдань і надання послуг;

- молодіжна активність – молодь має бути суб'єктом молодіжної роботи, а завданням системи державного управління є створення умов для участі молоді у розробці та реалізації молодіжної політики;

- обґрунтованість – пріоритетні напрями та завдання роботи з молоддю ґрунтуються на потребах та бажаннях української молоді;

- відповідність – механізми роботи з молоддю на державному, регіональному та місцевому рівнях формуються відповідно до сучасних вимог та можливостей; при плануванні роботи з молоддю враховується реальна ситуація та можливості на рівні державної системи та громадських об'єднань, особливо місцевої влади;

- узгодженість – ефективна міжгалузєва та міжсекторальна праця.

Реалізація молодіжної політики та організація роботи з молоддю на рівні органів місцевого самоврядування забезпечується злагодженою управлінською діяльністю та практичною роботою молоді, що здійснюється

різними підвідомчими установами та сферами діяльності (державними, державними та приватними).

Це можливо лише за умови взаємопов'язаності та координації «адміністративної» та «оперативної» складових роботи з молоддю на рівні регіональної громади. Іншою важливою складовою системи роботи з молоддю є створення умов для участі молоді на рівні громади у формуванні та реалізації молодіжної політики, рис. 1.1.

Рис. 1.1. Система організації молодіжної роботи на рівні територіальної громади

У місцевій громаді молодіжна політика має охоплювати всі сфери відповідальності за роботу з молоддю (освіта, працевлаштування та підприємництво, розвиток культури, соціальний захист тощо) та забезпечувати використання існуючих інституцій з урахуванням функцій різних інституцій відповідальні установи на місцевому рівні. Забезпечення систематичної зайнятості молоді включає:

- координація діяльності різних підпорядкованих структур на рівні місцевого самоврядування;
- застосування системної роботи з молоддю з використанням «ресурсної бази» різних установ та організацій;
- надання організаційної та фінансової підтримки молодіжним ініціативам;
- створення інформаційного простору для підтримки інформації та роботи з молоддю та участі молоді в громадському житті.

Враховавши складові роботи з молоддю, необхідною умовою молодіжної політики на рівні громади є формування ефективної системи взаємодії з молоддю на основі міжгалузевої та міжгалузевої співпраці, координації між усіма зацікавленими сторонами та врахування їх особливостей та посилення на наступні питання, які пов'язані з молодіжною політикою.

Наступним питанням можна вважати пропозицію роботи для молоді на рівні керівництва. Організація роботи з молоддю на рівні місцевого самоврядування враховує всі наявні ресурси, налагодження співпраці між фахівцями різних галузей (освіта, культура, соціальний захист тощо) та залучення державного сектору та компаній (міжгалузевих співробітництво). Зростає роль виконавчих комітетів регіональних солідарних громад у визначенні та реалізації напрямів молодіжної політики в умовах децентралізації. Враховуючи напрямки молодіжної політики, що розвиватимуться на рівні органів місцевого самоврядування, сільських рад, житлово-комунального господарства та муніципалітетів в цілому:

- створення інфраструктури для молоді в країні та забезпечення її організаційної та фінансової підтримки;
- визначення ролей молоді та співробітників та забезпечення їх діяльності у молодіжних центрах;
- допомагати у підготовці та розвитку інститутів громадянського суспільства;
- налагодження міжгалузевого та міжсекторального співробітництва у сфері роботи з молоддю;
- оцінка ефективності роботи з молоддю на рівні місцевих органів влади (за розробленими показниками) та подання громадськості звіту про стан роботи з молоддю;
- забезпечення умов для участі молоді та соціального контролю молоді.

Організація роботи з молоддю на рівні регіональної громади залежить насамперед від зацікавленості та підтримки президентів та депутатів об'єднаних обласних громад («приймаючих рішень»). Проводити роботу з інформування та переконання представників місцевих органів виконавчої влади/органів місцевого самоврядування, зокрема голів ОТГ та депутатів сільських, селищних та селищних рад, у необхідності та необхідності розвитку роботи з молоддю шляхом міжвідомчої та міжгалузевої системи співробітництва.

Формами переконання «приймаючих рішень» можуть бути тренінги (семінари, навчальні курси, семінари тощо), інформаційні заходи (робочі групи, дискусії, круглі столи тощо), організація представницьких візитів з посадовими особами, періодичні звіти, відвідування іноземних компаній для обміну результатами та досвідом з молоддю (як стимул до участі). Напрямки роботи з молоддю формувати відповідно до потреб та інтересів молоді в суспільстві, результати періодично оцінювати за відповідними показниками (до оціночних досліджень залучати викладачів, студентів, навчальних закладів та молодіжного активу). Для адміністративного забезпечення роботи з молоддю на рівні громади при утворенні виконавчих комітетів однорайонних громад має

бути створений відділ у справах молоді, або у відділі молоді – спеціалізований пост по роботі з молоддю гуманітарної допомоги та бізнесу є деякі проблеми. У спроможних територіальних громадах бажано не лише передбачити окремий персонал, відповідальний за роботу з молоддю, а й створити структурний підрозділ молодіжної роботи з відповідними кадрами, здатними реалізовувати молодіжну політику та працювати з молоддю організовуючи роботи з молоддю в суспільстві. Адміністративне забезпечення роботи молоді здійснює спеціаліст служби роботи з молоддю або виконкому об'єднаної районної громади, тобто:

- розробляти пропозиції щодо розвитку молодіжної інфраструктури та підтримувати молодіжні ініціативи;
- мобілізувати інтереси молоді в органах виконавчої влади ОТГ;
- надавати адміністративну підтримку молодіжним центрам та кадрам;
- налагодити співпрацю з державними та громадськими структурами, організаціями, що працюють з представниками молоді та підприємців;
- оцінити ефективність роботи з молоддю на рівні регіональної громади (на основі розроблених показників);
- звітувати перед виконкомом про ефективність роботи з молоддю.

Національна молодіжна політика охоплює різні сфери діяльності молоді: освіту (формальну та неформальну), підбір персоналу та розвиток бізнесу, здоров'я, адреса, соціальний захист, добробут і сім'я, кримінальне право, військова служба, національна безпека, оборона тощо.

Таким чином, повноваження органів місцевого самоврядування щодо забезпечення роботи з молоддю в органах місцевого самоврядування здійснюють структурні підрозділи різних структурних підрозділів виконавчої влади.

Моніторинг та оцінка ефективності реалізації молодіжної політики на регіональному та місцевому рівнях. Брати участь та готувати проекти за нормативно-правовими актами, які спрямовані на реалізацію молодіжної політики. Досвід знань українських законів та інших нормативних систем, які мають відношення до молоді на місцевому рівні. Проведення громадського

огляду про фінансування діяльності молодіжної політики виконується іншими особами та обов'язками, що визначені положенням про Молодіжну Раду.

Необхідність координації різних форм діяльності в різних соціальних сферах конституює молодіжну політику як міжгалузеву політику, табл. 1.3.

Таблиця 1.3

Структурні підрозділи органів виконавчої влади, що забезпечують роботу з молоддю у територіальних громадах

Структурні підрозділи	Напрями взаємодії
відділ освіти і науки	<ul style="list-style-type: none"> – активізувати учнів та студентів; – організація загальних заходів для молоді; – співпрацювати зі студентськими радами та першими студентськими профспілковими комітетами; – підтримуйте молодих творців
відділ культури	<ul style="list-style-type: none"> – організація спільних заходів; – підтримуйте талановиту та обдаровану молодь, яка розвиває культуру суспільства; – підтримуйте творчі ініціативи молоді
відділ внутрішніх справ	<ul style="list-style-type: none"> – попереджайте негативне ставлення у дітей та молоді; – забезпечити охорону громадського порядку під час проведення заходів
служба у справах дітей	<ul style="list-style-type: none"> – організувати загальні заходи для підтримки та розвитку дітей; – захист прав дитини та запобігання насильству над дітьми та підлітками
відділ соціального захисту населення	<ul style="list-style-type: none"> – соціальний захист та підтримка молоді; – організація літнього відпочинку дітей та їх оздоровлення; – надавати допомогу учасникам АТО
відділ інформаційної діяльності та суспільних комунікацій	<ul style="list-style-type: none"> – поширювати інформацію про поточні та заплановані заходи для молоді; – спільна організація заходів;

Продовження табл. 1.3

відділ охорони здоров'я	– надання медичної допомоги під час заходів; – проведення спільних заходів; – обмін інформацією
управління Державної служби надзвичайних ситуацій	– проведення спільних заходів; – розвиток волонтерського руху
відділ інформаційної діяльності суспільних комунікацій	– робота з громадськими організаціями у сфері державної молодіжної політики

Формуючи системне адміністрування молодіжної роботи на рівні територіальної громади необхідно навчати та спонукати обмінюватись досвідом фахівців молодіжної сфери та спеціалістів, які працюють з молоддю: регіональні конференції та семінари з обміну досвідом для представників сегментів різних рівнів – державних та недержавних; підвищувати кваліфікації державних службовців та представників місцевого самоврядування з основ функціонування демократичних інститутів та місцевої демократії, молодіжної участі.

Це важливий фактор ефективної реалізації політики регіону, що молодіжна політика держави – це молодіжна інфраструктура створені всіма суб'єктами державної молодіжної політики. Інфраструктура для молоді включає: інтернатні заклади, позашкільні навчальні заклади, установи та підприємства з організації відпочинку молоді, різноманітні заклади соціального забезпечення. Молоді, молодіжних фондів, молодіжних служб та необхідної допомоги, центри, місця, біржі тощо.

Кожен елемент молодіжної інфраструктури відіграє певну роль у соціальному розвитку молоді, має автономне підпорядкування або керівництво, приймає фінансування з різних джерел у порядку, встановленому законодавством. Проте вони об'єднані в молодіжну інфраструктуру,

орієнтуючись на задоволення потреб молоді та створення необхідних умов. завдяки своїй ефективній соціалізації. Підводячи підсумки вищезазначеного можна зробити висновок та виділити означення молодіжній інфраструктурі.

Тобто, якщо є проблема, потрібно її вирішити. Багато хто зараз знає свої права та навіть може похизуватись знаннями законів України та окремими статтями. Звичайно, це все через вплив держави на українців. Щоб бути вільним в своїх діях та думках треба знати свої права та обов'язки.

Висновки до розділу 1

1. Виявлено, що за умов децентралізації головною суттю молодіжної інфраструктури територіальних громад стають молодіжні центри або молодіжні простори, які є провідником між практичною молодіжною роботою та об'єднанням суспільно активної молоді. Координують молодіжну роботу та активно залучають молодь до життя місцевих громад у сільських і селищних територіальних громадах саме молодіжні працівники. Обумовлено та сформульовано визначення молодіжної інфраструктури, а саме молодіжна інфраструктура — це сукупність організаційно-виконавчих органів, організацій, відділів і управлінь функції, спрямовані на задоволення особливих потреб молоді шляхом вирішення її проблем.

2. Конкретизовано, що молодіжна інфраструктура — це сукупність організаційно-виконавчих органів, організацій, відділів і управлінь функції, спрямовані на задоволення особливих потреб молоді шляхом вирішення її проблем. Та молодь розвивається, стає більш активною та вільною в своїх думках та діях, завдяки багатьом чинникам, що впливають на сучасну молодь в цілому та одночасно через їх позитивний та негативний впливи.

РОЗДІЛ 2

РОЛЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ В РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

2.1. Організаційна характеристика комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпровської обласної ради

Комунальний заклад вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» знаходиться за адресою Україна, Дніпропетровська область, місто Дніпро, вулиця Володимира Антоновича, 70.

Це навчальний центр, науково – педагогічний склад якого представляють 15 докторів наук та 67 кандидатів наук. 5 працівників мають почесні звання, 58 – відзначені нагородами державного та відомчого рівнів. Діє 14 ліцензій з підготовки докторів філософії, магістрів, бакалаврів, фахових молодших бакалаврів та підвищення кваліфікації. У 2020 році ВНЗ випустив 130 магістрів за спеціальностями «Менеджмент», «Публічне управління та адміністрування», «Освітні, педагогічні науки» [2].

Керівні посади займають ректор, перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи та розвитку, проректор з науково-педагогічної та методичної роботи, проректор з адміністративно-господарської роботи.

Заклад пропонує наступні напрями підготовки для абітурієнтів: магістратура «Публічне управління та адміністрування», «Менеджмент», «Освітні, педагогічні науки», бакалаврат «Психологія», фаховий молодший бакалавр «Дошкільна освіта», «Початкова освіта», «Середня освіта»(музичне мистецтво), аспірантура «Публічне управління та адміністрування».

Також викладачі закладу надають додаткові освітні послуги з української мови та літератури, історії України, математики, біології, біології людини та англійської мови. З вартістю навчання можна ознайомитись на сайті за першим посиланням у використаних джерелах [2].

Заклад має активну громадянську позицію щодо питань інноваційної діяльності та дослідно – експериментальної роботи, проводить засідання експертної комісії з усіх важливих питань. Також займається розробкою шкільної системи попередження та вирішення конфліктів творчими методами та її впровадження в освітній процес Нової української школи, розвитком в учнів усіх вікових категорій навичок міжособистісної взаємодії на засадах рівноправ'я, взаємодопомоги, поваги, толерантності, ефективного попередження та розв'язання конфліктів; удосконалення та розвиток професійної компетентності педагогічних працівників щодо застосування методів та технологій попередження та ефективного розв'язання конфліктів у системі «учень-педагог», «учень-учень», «педагог-педагог», «педагог-батьки»; узагальнення та поширення досвіду роботи з застосування творчих методів та технологій попередження та ефективного розв'язання конфліктів у середовищі закладу загальної середньої освіти [2].

Розробка організаційно-методичних та технологічних принципів управління розвитком освітнього середовища на засадах індивідуалізації, створення моделі та експериментальна перевірка ефективності функціонування хмарно орієнтованого освітнього середовища для забезпечення принципів індивідуалізації освіти. Використання хмаро орієнтованого освітнього середовища закладу загальної середньої освіти позитивно вплине на організацію навчання, створить умови для розвитку нових методів та технологій індивідуального навчання учнів, підвищить мотивацію учнів до навчання, забезпечить розвиток ІКТ-компетентності вчителів, що, в свою чергу, призведе до позитивних якісних змін в організації діяльності учасників освітнього процесу.

Сьогодні на ринку кожне підприємство має певні переваги і наділене недоліками. SWOT-аналіз (strength, weaknesses, opportunities and threats) - дозволяє виявити сильні та слабкі сторони, які потребують найбільшої уваги та зусиль з боку компанії [40]. Перш ніж почати SWOT-аналіз, розгляньте потенційні загрози та можливості, з якими може зіткнутися виробник. Потім

потрібно з'ясувати, які загрози найбільш вірогідні та які ризики вони можуть становити. Саме вони потребують найбільшої уваги та концентрації, щоб подолати їх.

Оцінка можливостей повинна враховувати їх потенційну привабливість і ймовірність реалізації, а також те, чи переважають очікувані вигоди можливі втрати, пов'язані з реалізацією можливостей. Іноді можливості бувають дуже привабливими і ризикованими. Залежно від ситуації один і той самий фактор може бути як загрозою, так і можливістю.

Традиційний метод SWOT аналіз дозволяє детально вивчити зовнішнє та внутрішнє середовище [41]. Результатом раціонального SWOT-аналізу, спрямованого на формування узагальненого інформаційного потенціалу, мають бути ефективні рішення щодо відповідної взаємодії (впливу) (слабка, середня, сильна) відповідно до показника (слабка, середня чи сильна). Щоб було зрозуміло, на якому місці в середовищі знаходиться компанія, яка робить та реалізовує даний аналіз.

Відмінними рисами такого підходу до SWOT-аналізу в компанії

1. Його побудова базується на методології системно-об'єктивного підходу, основною метою якого вимірювання параметрів зовнішнього та внутрішнього середовища в просторі та часі з урахуванням можливостей інформації.

2. Структурувати загальні зовнішні та внутрішні фактори середовища для будь-якої організації.

3. Сукупність зовнішніх і внутрішніх факторів, які знайдуть своє відображення в системі прийняття рішень у майбутньому [50].

Сильні сторони компанії покликані забезпечити її швидке просування до стратегічних цілей, а «слабкі сторони» покликані сповільнити її.

Природно врахувати можливості та загрози зовнішнього середовища, без яких неможливо правильно визначити сценарії розвитку організації.

Сильні сторони це особливість організаційної системи, яка в поєднанні з можливостями зовнішнього середовища дає змогу прискорити просування системи для досягнення стратегічних цілей.

Особливий інтерес представляє формування «спіралі розвитку» шляху, утвореного «синтезом» (синтезом) сильних сторін організаційної системи зі сприятливими можливостями зовнішнього середовища (з урахуванням слабких сторін організаційної системи і так далі загроза для навколишнього середовища).

Слабкість - негативна риса організації, що визначає її гальмування в процесі руху до досягнення стратегічних цілей. Коли йдеться про поєднання основних недоліків регуляторної системи зі значними екологічними небезпеками, важливою профілактика. У той же час не слід нехтувати сильні сторони організації та можливості зовнішнього середовища.

Це версія песимістичного сценарію розвитку бізнесу. Такий сценарій може обернутися «спіраллю обвалу», якщо, з одного боку, буде тенденція до ослаблення можливостей та активів, а також збільшення екологічних загроз («ефект доміно») через зростання вразливості.

Можливості - це тенденції або події в зовнішньому середовищі з правильною реакцією, оскільки організація прагне досягти значного прогресу у досягненні своїх стратегічних цілей.

Загрози - це тенденції або події в зовнішньому середовищі, які, якщо на них не реагує організація, значно погіршують позицію організації в реалізації її планів.

З 1990-х років у процесі стратегічного планування використовується нечіткий SWOT-аналіз, який складається з класифікації факторів і подій: сильних і слабких сторін проекту, його здійсненності та загроз.

Традиційні математичні методи, засновані на класичній логіці, не терплять недоліків і упереджень в економічних системах, а також невизначеності. У свою чергу, невизначеність у системі збільшує ризик

прийняття неефективних рішень, які можуть призвести до негативних економічних наслідків. Для цього потрібні методи, засновані на нечіткій логіці.

Метою SWOT-аналізу не виявлення всіх сильних і слабких сторін, він дуже складний і не приносить ефективності [5]. Підприємствам потрібно зосередитися на речах, які можуть стати ключем до успіху чи невдачі, а дуже вичерпний список виключає найважливіші з них.

Якщо SWOT-аналіз виконано правильно, менеджер зрозуміє: чи повністю включені всі ресурси компанії; які конкурентні переваги компанії; які сильні сторони можна навчитися і що потрібно зробити; будь-яка з доступних можливостей сприятиме розвитку бізнесу; які критичні загрози зараз чи в майбутньому, як їх уникнути. Визначивши сильні та слабкі сторони компанії

Визначте сильні та слабкі сторони галузі в уражених сферах комплексу маркетингу (фактори маркетингового успіху). Такий аналіз слід використовувати для подальшого аналізу для адекватної візуалізації ситуації; здійснюється послідовно представниками різних відділів; Додайте уважних клієнтів, аналітиків, консультантів, експертів [18].

Сильні та слабкі сторони суперечать конкурентоспроможності психічного центру. Часті запитання: хто проводить SWOT – аналіз? Оскільки метод SWOT-аналізу заснований на мозковому штурме, його має виконувати ваша команда. Враховуйте кілька моментів.

SWOT-аналіз не повинен проводитися одним фахівцем – краще залучити експертів з усіх підрозділів компанії. Чим більше точок зору на позитивні, негативні та екологічні фактори, тим об'єктивнішою буде картина.

Кожен фактор, який ви вводите в матрицю, повинен бути підкріплений інформацією та конкретними цифрами. Наприклад, силу «оперативної підтримки» мають підтверджувати цифри, пов'язані із середнім часом відповіді на запити клієнтів. Спирайтеся не на своє розуміння ситуації, а на те, як стан справ бачать потенційні клієнти та партнери.

Слід зазначити, що сам SWOT-аналіз не має на меті отримати решту даних для моніторингу верхнього шару ґрунту, але все ж можна організувати процес поширення всіх ідентифікованих даних на основні дані.

В результаті підсумковий SWOT-аналіз основою для реалізації стратегічного підприємства.

Захист діалогових вікон від перевантаження та збою першим кроком у виконанні SWOT-аналізу. [15]. В таблицю заносять результати аналізу можливостей і загроз організації, табл. 2.1.

Таблиця 2.1

SWOT – аналіз підприємства

	Переваги	Недоліки
Внутрішнє середовище	Сильні сторони	Слабкі сторони
Зовнішнє середовище	Можливості	Загрози

Витримавши перевірку часом, SWOT-аналіз доводить свою необхідність як важливіший елемент раціонального підходу для реалізації та розробки стратегії.

За допомогою певної матриці можна простежити за співвідношенням факторів зовнішнього середовища та внутрішнього, що трактується в категоріях SWOT-аналізу (табл. 2.1).

Таблиця 2.2

Матриця SWOT – аналізу

Зовнішнє середовище	Можливості	Загрози
Внутрішнє середовище		
Сильні сторони	Поле СіМ	Поле СіЗ
Слабкі сторони	Поле СлМ	Поле СлЗ

У точках перетину окремих складових груп факторів формуються зони, що характеризуються певними групами, що слід враховувати при розробці певних видів стратегій:

- поле СіМ – щоб реалізувати потенціал зовнішнього середовища, організації потрібні стратегії підтримки та розвитку її сильних сторін;
- поле СіЗ – прогностичні стратегії використання активів компанії для зменшення (усунення) загроз;
- поле СлМ – розробити стратегії для усунення слабких сторін організації на шкоду можливостям, які відкриває зовнішнє середовище;
- поле СлЗ – Іноді її називають «кризовою зоною», оскільки вона поєднує екологічні ризики та організаційні недоліки.

Аналізуючи це все, існує загальна потреба в розробці стратегій для боротьби як із загрозами, так і з слабкими сторонами організації, які завжди проблематичними. [9].

Фактори, формуючі складові SWOT – аналізу, можуть мати різні часові характеристики впливу, тому доцільно виконувати певний їх поділ на коротко- та довгострокові дії.

Розглядаючи даний заклад освіти можна оцінити його як успішний вищий навчальний заклад з великими перспективами у майбутньому. КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» як і будь яке підприємство має свої сильні та слабкі сторони, можливості та загрози. Для подальшого покращення функціонування роботи закладу нижче наведено та прокоментовано аналіз, який допоможе даному ВНЗ стати краще та привабити більшу кількість абітурієнтів.

SWOT – аналіз включає аналіз ситуації всередині вузу, а також аналіз зовнішніх факторів і ситуацію на ринку освітніх послуг. SWOT – аналіз дозволяє виявити та структурувати сильні та слабкі сторони, а також потенційні можливості та загрози. Даний аналіз університету допоможе спрогнозувати його подальшу діяльність з метою ефективнішого управління нею.

Сьогодні проводиться регулярний аналіз діяльності вузів України, частина з них вже були визнані неефективними. Щоб цього не сталося, менеджменту університетів необхідно проводити своєчасний SWOT – аналіз із метою усунення слабких сторін університету та формування сприятливого сценарію його розвитку у майбутньому.

Для проведення SWOT аналізу вищого навчального закладу, перш за все, потрібно проаналізувати внутрішні фактори.

Розглянемо внутрішні фактори університету, згрупувавши їх за двома необхідними для проведення SWOT – аналізу категоріями: сильними факторами та слабкими факторами внутрішнього середовища.

Далі розглянемо наявні у зовнішньому середовищі загрози, які можуть негативно вплинути на діяльність університету. Результати детально представлено у додатку А.

Зіставлення сильних та слабких сторін, можливостей та загроз в SWOT – аналізі академії допоможе з'ясувати за яких причин може статися занепад статусу академії, як цього не тільки уникнути, а ще й покращити теперішнє становище речей. Матриця SWOT – аналізу представлена в Додатку Б, та детально визначена нижче.

Об'єднання сильних сторін та можливостей дозволяє відповісти на питання «Які з сильних сторін дають максимум можливостей?». Поле Сильних сторін і Можливостей (СіМ):

- за допомогою активних студентів, нових технологій та досвідчених викладачів можна ефективно брати участі в конкурсах та наукових – конференціях;
- висока ефективність та популярність закладу дадуть змогу залучити інвестора та покращити технологічну та матеріальну базу.

Об'єднання сильних сторін та загроз дозволяє відповісти на питання «Які з сильних рис компанії можна протиставити зовнішнім загрозам і таким чином знизити їх вплив на роботу підприємства?». Поле Сильних сторін і Загроз (СіЗ):

- пошук нових викладачів;

- пошук більш привабливих міжнародних партнерів;
- дотримання технологій освітніх програм;
- матеріальне та моральне стимулювання студентів.

Об'єднання слабких сторін та можливостей дозволяє відповісти на питання «Які з можливостей дозволять мінімізувати вплив слабких сторін компанії?». Поле Слабких сторін і Можливостей (СлМ):

- інвестиції дадуть змогу закупити більше інноваційного та високотехнологічного обладнання для покращення процесу навчання;
- модернізація, механізація та автоматизація освітніх процесів дасть змогу долучати більше студентів та запрошувати більше абітурієнтів;
- розробка, удосконалення програмного забезпечення на кафедрах та для дистанційного навчання покращать розуміння матеріалу в студентів під час карантину та дасть змогу навчатись дистанційно продуктивніше.

Об'єднання слабких сторін та загроз дозволяє відповісти на питання «Як знизити вплив слабких сторін підприємства та зробити компанію менш уразливою зовнішнім загрозам?». Поле Слабких сторін і Загроз (СлЗ) потребує розробки такої стратегії, яка одночасно дасть змогу ліквідувати слабкі сторони підприємства і уникнути загроз. У такому випадку пропонується стратегію концентрації. Вона дасть можливість залучити СТОВ «Дніпро-Н» інвесторів та інших зацікавлених осіб. Це допоможе розвинути галузі сільського господарства до високого рівня.

2.2 Перспективні напрями розвитку вищої освіти України та її інтеграції до європейського освітнього простору

Серед науково-педагогічних працівників провели соціологічне дослідження щодо внутрішнього забезпечення якості освіти. Для вивчення думки науково-педагогічних працівників про внутрішню якість освіти Дніпровської академії неперервної освіти, співробітники лабораторії педагогів

забезпечення якості провели соціологічне дослідження щодо планування подальшого вдосконалення його системи на червень 2021 року.

Завдання соціологічного дослідження: задоволеність науково-педагогічних працівників матеріально-технічним забезпеченням та інформуванням педагогічного процесу, соціально-психологічний клімат в академії, академічний аспект (участь науково-педагогічних працівників у вдосконаленні навчального процесу, свобода, мобільність, чесність).

Також пропонується підвищити якість педагогічної діяльності в академії, включити науково-педагогічні кадри до системи внутрішнього забезпечення якості, а також внести пропозиції щодо підвищення рівня задоволеності роботою в Дніпровській академії неперервної освіти.

Фахівці Дніпровської академії неперервної освіти на чолі з радником ректора, професором філософії Михайлом Романенком взяли участь у тренінгу тренерів в Ірпіні з 7 по 9 жовтня 2020 року в рамках шведсько-українського проекту.

Метою заходу була підготовка тренерів до інтерактивної практичної гри «Розбудова потенціалу освітньої мережі». Акцент робився на розвитку професійних навичок керівників ОТГ, НУО (відділів управління освітою) та інших представників ОТГ для стимулювання впровадження реформ щодо оптимізації та децентралізації мережі освітніх закладів. Гра заснована на досвіді групи експертів шведсько-українського проекту «Підтримка децентралізації в Україні», який надавав спеціалізовану допомогу громадам різних регіонів України у 2015-2020 роках. Під час гри учасники виконали всі основні завдання щодо оптимізації та алгоритму моделювання для багатойшкільної мережі. Програма навчання передбачає розвиток тренерських навичок, повністю відображає послідовність кроків у процесі створення багатойшкільної мережі, після чого можна підвищити якість послуг та ефективність використання бюджетних коштів для його надання. Навчання проводили експерти шведсько-українського проекту Айдер Сейтосманов та Інна Білик. Після участі в тренінгу очікується, що його учасники проведуть відповідне

навчання для керівників ОТГ, ОУО та інших представників громад свого регіону. Таким чином, покращиться робота закладів вищої освіти, підвищиться рівень кваліфікованості працівників закладів, велика кількість студентів буде долучена до такого виду робіт та завдяки цьому підвищиться рівень обізнаності студентів.

Освіту можна вважати в інтересах особистості, якщо вона дозволяє вирішувати такі завдання:

- пов'язувати стосунки людей з природою шляхом оволодіння сучасним науковим ландшафтом світу;
- стимулювати інтелектуальний розвиток, збагачувати мислення та творчість шляхом оволодіння сучасними методами та засобами наукового пізнання;
- досягти соціалізації людини шляхом занурення її в існуючу культуру, в тому числі культуру, створену в комп'ютеризованому середовищі, керуючись тим, що вона живе в суспільстві;
- оскільки сучасна людина живе в середовищі, багатому на активну інформацію, навчіть її жити в її потоці, створіть умови для безперервного навчання;
- враховуючи інтегративні тенденції науки і техніки та потребу нового рівня наукових знань, створення умов для широкої базової освіти, що дозволяє досить швидко перейти до суміжних сфер професійної діяльності.

Нова модель освіти включає розвиток навичок, пов'язаних із вищою освітою, стипендією, творчістю та культурою характеру. Загалом, це основна відмінність від старої моделі навчання (девiзами були: знання, вміння, навички, освіта) [6].

Пошук шляхів реалізації нової парадигми та відповідних нових освітніх парадигм не обмежується збільшенням змісту чи тривалості навчальних предметів. Йдеться про досягнення принципово інших освітніх цілей, яких раніше не викладали, що полягають у досягненні нових і вищих рівнів освіти як для кожної окремої людини, так і для суспільства в цілому.

Національна доктрина розвитку освіти України (затверджена Указом Президента України від 17 квітня 2002 р. № 327/2002) — урядовий документ, що визначає систему концептуальних ідей та думок щодо стратегій розвитку освіти та основних напрямів у першій чверті XXI ст.

Метою державної політики у сфері освіти є створення умов для особистісного розвитку та творчої реалізації кожного громадянина України, виховання покоління людей, які протягом життя активно працюватимуть і навчатимуться, зберігатимуть і розвиватимуть свою культуру та громадянське суспільство. Розвивати та пропагувати незалежність, демократію та верховенство права як невід'ємну частину європейської та глобальної єдності.

Пріоритетні напрями державної політики у сфері освіти через особисте керівництво:

- формування національних та міжнародних цінностей;
- створити рівні можливості для освіти громадян.
- постійне підвищення якості та оновлення змісту та форм організації навчально-виховного процесу;
- розвиток безперервної освіти та системи безперервної освіти;
- пропагувати здоровий спосіб життя.
- розширення сфери освіти українською мовою;
- задоволення освітніх потреб національних меншин;
- здійснювати економіко-освітню підтримку професійного розвитку працівників освіти, науки та педагогічних працівників шляхом підвищення їх соціального статусу;
- застосування освітніх інновацій та інформаційних технологій.
- створити сучасну індустрію навчально-методичних матеріалів та забезпечити їх загальноосвітніми навчальними закладами.
- створити ринок освітніх послуг та надавати їх науково та системно.
- включення української освіти в європейський та міжнародний освітній простір.

У національному кредо підкреслюється обов'язок держави забезпечувати основну діяльність навчальних закладів, підкреслюється національний характер освіти і навчання, рівні можливості в якійсній освіті, визначаються шляхи забезпечення безперервності освіти та навчання впродовж життя, наголошується на необхідності навчання впродовж життя та важливість інформаційних технологій в освіті. Визначено вимоги до управління сучасною освітою, економіки освіти, єдності освіти і науки, необхідності підготовки педагогічних і науково-педагогічних кадрів, здатних забезпечити соціальну захищеність учасників навчально-виховного процесу. Принцип визначає стратегічні цілі освітньої галузі у сфері міжнародного співробітництва [7].

В останньому розділі Національної доктрини прогнозують очікувані результати: "Реалізація Національної доктрини забезпечить перехід до нового типу гуманістично-інноваційної освіти, що сприятиме істотному зростанню інтелектуального, культурного, духовно-морального потенціалу особистості та суспільства. В результаті цього відбудуться потужні позитивні зміни у системі матеріального виробництва та духовного відродження, в структурі політичних відносин, побуті й культурі.

Зростуть самостійність і самодостатність особистості, її творча активність, що зміцнить демократичні основи громадянського суспільства і прискорить його розвиток.

Активізуються процеси національної самоідентифікації особистості, підвищиться її громадянський авторитет, а також статус громадянина України у міжнародному соціокультурному середовищі" [6].

Концепції вищої освіти ґрунтуються на таких принципах:

- здатність адаптуватися до мінливих соціальних потреб;
- перехід від жорстких і стандартизованих режимів до різних форм власності, джерел фінансування освіти та наукових досліджень, організаційних структур;
- зміна в методичній педагогічній роботі: самостійне визначення вищими навчальними закладами форм і методів навчального процесу,

застосування передових педагогічних технологій та різноманітних форм контролю знань студентів, використання прискореного навчання відповідно до індивідуальних навчальних планів;

– демократизація управління вищою освітою: розширення прав і повноважень вищих навчальних закладів, удосконалення структури, розробка правил прийому студентів, вирішення кадрових питань, регулювання виробничо-підприємницької діяльності, міжнародне співробітництво;

– інтеграція системи вищої освіти: поєднання вимог єдиної держави щодо оцінки діяльності та визначення позиції вищих навчальних закладів, демократизація влади шляхом застосування єдиних освітніх стандартів із єдиними стандартами;

– інтеграція освіти і науки, процес операції наукових відділів, співпраця з НАН України та допоміжними академіями наук;

– удосконалення складу учнівського колективу. Пошук талановитих дітей, підлітків та молоді, підтримка та стимулювання їх розвитку, диференційне навчання талановитих учнів;

– формування механізму розподілу та соціального захисту випускників, розвиток відповідальності сторін у разі невиконання відповідного стандарту, особливо зобов'язань;

– удосконалювати виховну роботу та розвивати концепцію виховання учнівської молоді. серйозна повага до світського права народної освіти;

– майбутня інтеграція української вищої освіти і науки в європейський і світовий освітньо – науковий простір, завдяки якому розвивається культура держави, її громадян, зокрема, молоді та підлітків, співпраця з міжнародними, регіональними та національними інституціями, налагодження взаємовигідних відносин з іноземними партнерами, участь іноземних інвесторів у розвитку вищої освіти і науки в Україні.

Система внутрішнього забезпечення якості освіти представляє 5 рівнів органів управління внутрішнім забезпеченням якості, які докладно описані в таблиці 2.4.

Таблиця 2.4

Система внутрішнього забезпечення якості освіти

V рівень (наглядова рада)	Постійне покращення здатності Академії виконувати вимоги усіх зацікавлених сторін до якості вищої освіти на основі результатів вивчення задоволеності її якістю випускників та роботодавців
IV рівень (ректорат, Вчена рада, Рада з якості)	Оцінювання досягнень науково-педагогічних працівників Забезпечення підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Кадрове забезпечення освітнього процесу Матеріально-технічне забезпечення освітнього процесу Інформаційне забезпечення освітньої діяльності Публічність інформації
III рівень (інститути (директори, комісії з ЗЯВО))	Навчально-методичне забезпечення освітнього процесу Запобігання академічного плагіату
II рівень (кафедри (керівники, гаранті освітніх програм, викладачі, куратори академ. груп))	Моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм Поточний, підсумковий контроль, випускна атестація (рейтингова система оцінювання) – якість знань студентів Мобільність студентів
I рівень (здобувачі освіти, учасники студентських фокус-груп)	Соціологічні опитування здобувачів освіти

Моніторинг та вивчення ефективності внутрішньої системи забезпечення якості освіти проводиться шляхом опитування студентів та стейкхолдерів. Система внутрішнього забезпечення якості передбачає наступні низки:

- контроль за кадровим забезпеченням;

- контроль за навчально-методичним забезпеченням;
- контроль за матеріально-технічним забезпеченням;
- контроль за якістю проведення навчальних занять;
- контроль за якістю знань студентів;
- контроль за забезпеченням мобільності студентів;
- контроль за забезпеченням наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- контроль за здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- контроль за забезпеченням публічності інформації;
- контроль за система запобігання академічного плагіату

Усі результати опитування (соціологічних досліджень) передаються Центром для розгляду за призначенням [3]. Система зовнішнього забезпечення якості це стандарти вищої освіти для кожного рівня в межах кожної спеціальності; ліцензійні умови провадження освітньої діяльності; акредитаційні вимоги проведення освітньої діяльності; вимоги державної атестації щодо набутих компетентностей випускників; стандарти співпраці з роботодавцями [2].

Концепція розвитку Академії на 2020-2030 роки є документом, що визначає основні параметри розвитку Академії на найближчі десять років, забезпечуючи його системний і цілеспрямований характер. За результатами опитування структурних підрозділів, які реалізують молодіжну політику, в областях діють такі форми молодіжного представництва: молодіжні ради, студентські ради або студентські парламенти, координаційні ради/ради з питань молодіжної політики. Також представництво молоді у ряді областей є в громадських радах, радах трудової молоді, координаційних радах з питань національно-патріотичного виховання молоді, молодіжних колегій. Переважно молодіжні колегіальні органи діють на обласному рівні (94 %) та у містах (76 %), меншою мірою вони сформовані на рівні районів (41%).

Висновки до розділу 2

1. Робота з молоддю у вищих навчальних закладах необхідна для надання можливості для розвитку молоді, її самостійності та автономності. Важливо створювати можливості для здорової та безпечної організації дозвілля та відпочинку молоді; розширити в молоді можливості змін результатів ситуації, які, на їхню думку, слід змінити в оточенні та в суспільстві; допомагати молоді взаємодіяти з владою та створити можливості для молоді залучитися до неформальної освіти, які сприятимуть розвитку своїх навичок в майбутньому.

2. Проведено SWOT – аналіз, за результатами якого було визначено, що за допомогою активних студентів, нових технологій та досвідчених викладачів можна ефективно брати участі в конкурсах та наукових – конференціях і також висока ефективність та популярність закладу дадуть змогу залучити інвестора та покращити технологічну та матеріальну базу.

3. З'ясовано, що за допомогою матриці SWOT – аналізу інвестиції дадуть змогу закупити більше інноваційного та високотехнологічного обладнання для покращення процесу навчання. Модернізація, механізація та автоматизація освітніх процесів дасть змогу долучати більше студентів та запрошувати більше абітурієнтів. Розробка, удосконалення програмного забезпечення на кафедрах та для дистанційного навчання покращать розуміння матеріалу в студентів під час карантину та дасть змогу навчатись дистанційно продуктивніше

РОЗДІЛ 3

РЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ

3.1. Аналіз формування характерних ознак та особливостей європейських моделей молодіжної політики

Актуальність даного напрямку дослідження зумовлена важливістю вивчення основних підходів до реалізації молодіжної політики в різних країнах під час активного розвитку її основних механізмів в Україні. Це пов'язано з тим, що економічно розвинені країни отримали значний досвід вирішення проблем молоді, багато з яких виробили власні моделі молодіжної політики. Об'єктивно молодіжна проблематика може бути оцінена лише за умови ретельного аналізу молодіжних процесів за межами України. Аналіз міжнародного досвіду реалізації міжнародної політики є актуальним і тому, що молодіжне питання визнано ООН глобальним і його вирішення потребує координації зусиль різних країн і народів. Українські вчені, які вивчали міжнародний досвід реалізації молодіжної політики: О.Безпалько, Р.Сторожук, Н.Лук'янова та інші. Проте необхідні додаткові дослідження, щоб знайти можливості для застосування цього досвіду в Україні. Метою цього розділу є дослідити особливості молодіжної політики в країнах світу та обґрунтування можливостей застосування зарубіжного досвіду у процесі розробки та реалізації основоположних орієнтирів державної молодіжної політики в Україні.

Реалізація молодіжної політики в усьому світі використовуватиметься по-різному. Проте всі країни єдині в розумінні важливості та необхідності роботи з молоддю. Координація у вирішенні найбільших спільних проблем молоді Об'єднані організації, організації, які мають резолюції та програми, пов'язані з молоддю. Сприяти розвитку співробітництва в молодіжній сфері та Рада Європи, яка створила Постійний комітет з міждержавного співробітництва в молодіжній сфері, організовує європейські конференції міністрів у справах

молоді; для координації молодіжних програм створено спеціальну молодіжну дирекцію; Європейський молодіжний фонд надає фінансову підтримку молоді з 1972 року з річним бюджетом близько 2,3 мільйонів євро. полягає в сприянні безконфліктній інтеграції молоді в суспільство. Зрештою, в юні роки необхідно вчитися, опанувати професійні навички, дізнаватися про права та обов'язки, проходити курс громадянськості та етики, щоб повністю увійти в незалежне життя. нікого. Дослідники виділяють дві основні моделі молодіжної політики: так звану неоконсервативну модель молодіжної політики (американський приклад), коли держава спочатку надає соціальну допомогу категоріям і групам молодих людей, що потребують, і соціальну модель. більшість європейських країн) відповідальність за вирішення практично всіх проблем молоді. Серед європейських моделей молодіжної політики дослідники вирізняють: універсалістську модель скандинавських країн; модель британської спільноти; модель захисту країн центральної Європи; централізована модель країн Середземномор'я Характеристики та характеристики цих моделей наведені у таблиці. 1. Щоб детальніше вивчити зарубіжний досвід реалізації молодіжної політики, опишемо її основні форми та методи реалізації в США, Європі, Азії, СНД.

Американська модель молодіжної державної політики передбачає державне регулювання процесу вирішення проблем молоді до мінімального рівня. Ця модель визначає, що держава бере на себе обов'язки та обмежені обов'язки щодо дій щодо соціально незахищених та «неблагополучних» категорій молоді, але в цьому випадку держава лише регулює певні аспекти соціального статусу дитини – цих молодих людей. Соціальною підтримкою молоді тут займаються приватні благодійні організації, активно впроваджуються механізми залучення комерційного сектору до участі у реалізації програм і проектів молодіжної політики. Відмітною ознакою американської моделі молодіжної політики є створення та розвиток органів самоврядування в школах, коледжах та університетах. У цих справді функціонуючих органах самозабезпечення молоді отримує необхідні соціальні,

комунікативні та управлінські навички, тут надаються можливості для молодих людей впливати на рішення щодо свого життя.

Німецька модель державної молодіжної політики з міцною правовою базою передбачає помірне втручання держави в життя та справи молодих людей та надання державної допомоги тим молодим людям, які найбільше її потребують, і включає широке коло молодих людей. Люди у вирішенні власних проблем. Молодіжна політика у Німеччині заснована як у соціальних, і на ліберальних принципах. Соціал-демократичні принципи виявляється у тому, що держава, проводячи молодіжну політику, ставить у центр соціальний вимір, а не індивідуальні інтереси; проводить активну політику щодо забезпечення основних прав, тобто не лише запобігає їх порушенню, а й створює відповідні умови для їхньої поваги; захищає та розвиває соціальні досягнення. Ліберальні принципи виявляються, зокрема, у превентивних, компенсаційних та додаткових заходах. Німецька система молодіжної політики визнана однією з найдорожчих та найкращих у Європі. У Німеччині, як і в більшості європейських країн, молодіжна політика покликана допомогти молодим людям формувати свій спосіб життя, включаючи працевлаштування та громадянську участь молодих людей віком 18–27 років. У зв'язку з цим метою політики щодо дітей та молоді в Німеччині є підтримка та захист індивідуального та соціального розвитку дітей та молоді. Молодіжна політика у Німеччині чітко структурована на національному, регіональному та місцевому рівнях. Конкретні заходи щодо соціалізації молоді включають: соціальне забезпечення, боротьбу з бідністю та безробіттям, етичне виховання, інтеграцію іноземців у німецьке суспільство, допомогу молодим людям у країнах Сходу. У Німеччині є угода між країнами та Федерацією для захисту молоді від шкідливого впливу засобів масової інформації. Держава розробляє програми підтримки підприємництва та співпраці серед молоді. Міністерство у справах сім'ї та молоді відповідає за розробку молодіжної політики. Є молоді інформаційні центри у всіх великих містах Німеччини. Створено Федеральний фонд допомоги дітям та молоді, який є основним засобом фінансової підтримки національної та

міжнародної молодіжної політики До 60% витрат на реалізацію молодіжних програм у Німеччині припадає на муніципальний рівень (близько 10% міського бюджету) і 35% - на землі. Це дозволяє молодим людям отримувати більш адресну допомогу з урахуванням місцевих та регіональних соціальних проєкономічних реалій та потреб.

Шведська модель державної молодіжної політики передбачає значне втручання держави у відносини суспільства та молоді. Вплив держави на вирішення проблем молоді в основному здійснюється за рахунок фінансування та створення мережі державних спеціалізованих державних установ, а також фінансової підтримки організацій. молодість. У Швеції основним механізмом роботи з молоддю є соціальна робота в муніципалітетах. Державна молодіжна політика Швеції ґрунтується на особливій ролі держави у регулюванні заходів підтримки молоді та молодіжних організацій. Спеціалізована молодіжна рада була створена в 1986 році для координації різних міністерств під час розвитку молоді та прийняття рішень, а також для надання щоквартальної інформації уряду щодо покращення умов життя, зайнятості та розвитку молоді шляхом проведення досліджень. У Швеції 30% населення молодше 25 років. Держава визначає загальні напрями, завдання та пріоритети молодіжної політики, але основна роль у її реалізації відводиться місцевим громадам та громадським організаціям. Заходи щодо реалізації молодіжної політики координує Міністерство культури.

У Франції молодіжну політику розробляє Міністерство молоді, спорту та громадських організацій, яке має регіональні та відділи, відповідальні за реалізацію молодіжної політики у цій сфері. Національна молодіжна рада (голова – Міністр молоді та спорту), до складу якої входять представники політичних, громадських та молодіжних об'єднань, має право виступати з ініціативами з актуальних питань молоді. Діє мережа молодіжних інформаційних центрів, до складу якої входять національний центр, 23 обласні центри та 8 галузевих центрів. Особливістю роботи з молоддю у Франції є розвиток студентського самоврядування. Студенти французьких університетів

мають можливість бути представленими в різних установах на всіх інституційних рівнях. На рівні університету студенти обираються до Центральних рад університету (управління, вченої ради, ради з питань освіти та життя університету), студентських рад факультетів і в кожному разі до ради факультету. харчування на дитячих майданчиках та в гуртожитках. Студенти, обрані до цих рад, обирають своїх представників до Національної ради з питань вищої освіти. При цьому на рівні кожної академії організуються вибори до ради директорів обласного університету та навчального центру. У Франції студентське самоврядування також розвивається на міжнародному рівні, студенти активно залучаються до Національної спілки європейських студентів. Об'єднання є важливою формою студентської самоорганізації. Вони створюються на різних рівнях: університетському (освіта, професія, культура, спорт тощо), регіональному чи національному. На національному рівні Загальна федерація студентських асоціацій, яка сьогодні об'єднує у Франції 1400 асоціацій, об'єднує близько 30 студентських федерацій та близько 30 асоціацій унікального профілю: Організацію сприяння та захисту студентів, Національну спілку студентів та студентське самоврядування. Сьогодні у Франції діють такі студентські спілки: Федерація студентських профспілок, Союз студентів «Солідарність», унітарний і демократичний союз, Республіканська федерація дітей, Національна конфедерація праці та Студентська конфедерація.

У Великобританії молодіжна політика класифікується як модель громади. У цій країні молодіжні служби створені та працюють відповідно до потреб молоді в кожній громаді. Ці потреби визначаються шляхом індивідуальних інтерв'ю з молодими людьми та місцевих досліджень. У результаті цих інтерв'ю та досліджень формується матриця потреб молоді в місцевій громаді, на основі якої розробляються молодіжні програми. Молодіжні служби Великобританії керуються основами молодіжної роботи, такими як турбота про емоційне благополуччя молодих людей; забезпечити участь молоді у прийнятті рішень; повага до цінностей і субкультури молоді. В університеті працюють

професіонали з якостями молодого працівника в університетській спільноті. Кожна молодіжна служба має базу даних організацій та установ, які працюють з молоддю у громаді та послуг, які надаються цими організаціями. Активність молодіжних служб у Великобританії оцінюється за такими національними критеріями: Вимірювання задоволеності послугами - Кількість направлень - Уряд також значно зріс у Великобританії, де студенти висловлюють свою думку. академічних поглядів, відповідають за надання різноманітних послуг студентам. Ці ради керують деякими бізнес-закладами університету (магазинами, нічними клубами, друкарні студентських газет), надають поради щодо успішного навчання в університеті, ведуть спортивні клуби тощо. Іди. Студентська рада обирається членами студентської ради та отримує заробітну плату. У Великобританії студентські ради мають значне фінансування. Вони отримують фінансову підтримку від університетів, державних установ, спонсорів, а також доходи від комерційної діяльності. Однією з найбільших студентських організацій у Великобританії є Національна студентська спілка Великобританії, яка представляє інтереси понад 5 мільйонів студентів. Щороку асоціація готує близько 300 студентських лідерів. Студентські лідери стежать за станом справ у студентських спілках і визначають їхню політику. Кожен студент має можливість брати участь у прийнятті рішень перспективних планів роботи профспілки на загальних зборах.

У Туреччині 14 міністерств і відомств займаються питаннями молоді за їх характеристиками: освіта, охорона здоров'я, працевлаштування, боротьба зі шкідливими звичками тощо. Проблемою відпочинку займається Головне управління молоді та спорту. Його робота в основному спрямована на організацію та координацію різноманітних молодіжних таборів, центрів та міжнародних організацій. Молодіжні центри – це заклади культури, які створюють умови для проведення вільного часу молоді. Центри організують різноманітні заходи для молоді, надають консультації з питань, що цікавлять молодь. Поруч із центрами є консультаційні кабінети для молоді. Турецький уряд заохочує участь молоді в міжнародних організаціях та програмах обміну.

Особливістю молодіжної політики країн СНД є, з нашої точки зору, бажання розробляти програмні документи; Недостатній розрахунок обсягу коштів, необхідних для реалізації розроблених програм, відсутність досвіду визначення ефективності молодіжної політики, низький рівень професіоналізму молодіжних служб. Активно приймаються нормативно-правові акти, що стосуються заохочення та захисту прав молоді, але їх реалізація залишається проблематичною. У цих країнах було втрачено усталені принципи організованого впливу на процес зміни і спадкоємності поколінь, ліквідовано великі молодіжні організації, наприклад, комсомол. Пострадянські країни намагаються розробити нові механізми реалізації молодіжної політики в короткостроковій перспективі. Фактично досвід таких країн, як Німеччина та Швеція, показує, що для законодавчого закріплення концепції молодіжної політики потрібно від 30 до 40 років.

Національна молодіжна політика в Росії базується на стратегії національної молодіжної політики на період до 2016 року. Відповідно до цього документа державна молодіжна політика розробляється та реалізується за участю державних органів та органів місцевого самоврядування, громадські об'єднання, молодіжні та дитячі, громадські організації та інші юридичні та фізичні особи. Стратегія орієнтована на громадян віком 14-30 років, у тому числі молодих людей, які опинилися у складних життєвих обставинах, а також молодих сімей. У всіх суб'єктах Російської Федерації діють організації по роботі з молоддю, чисельність яких перевищує 2000 чоловік. До системи цих організацій входять понад 2000 молодіжних закладів соціального обслуговування, 1750 молодіжних клубів (центрів), понад 2000 молодіжних сімейних клубів (центрів) та понад 7000 дитячих, молодіжних, оздоровчих, оздоровчих центрів та центрів зайнятості.

Для досягнення пріоритетів національної молодіжної політики розробляються та реалізуються різноманітні проекти. Для кожного проекту Міністерство освіти і науки Російської Федерації за участю акредитованих молодіжних організацій готує техніко-економічне обґрунтування, яке

відображає цілі пріоритетної стратегії, основні федеральні пріоритети та регіональні та національні показники молоді. політика. До цієї роботи залучаються також громадські наукові та молодіжні організації. В даний час Департамент молодіжної політики Російської Федерації та Мінспорту вдосконалюють кадровий потенціал національної молодіжної політики на основі концепції кадрового розвитку молодіжної політики Російської Федерації, прийнятої в 2008 році. і туризм. Цей документ визначає принципово новий підхід до розвитку молодіжної політики з потенціалу кадрів. Зокрема, здійснюються такі заходи щодо підготовки кадрів у сфері молодіжної політики:

- уточнення державних стандартів освіти молоді щодо переліку спеціальностей, представлених у системі органів та організацій, що реалізують державну молодіжну політику;
- перегляд цін та умов кваліфікації спеціалістів, які працюють у сфері національної молодіжної політики;
- удосконалення системи підготовки кадрів у сфері державної молодіжної політики в рамках єдиної державної політики у сфері освіти на базі існуючої мережі навчальних закладів.

У Міністерстві освіти є Департамент у справах молоді. Найбільшими молодіжними об'єднаннями є Спілка молоді Республіки Білорусь (БРСМ), Піонерська організація Республіки Білорусь і Комітет молодіжних організацій Білорусі.

Основну роботу по реалізації національної молодіжної політики здійснюють Спілка молоді Республіки Білорусь, створена в 2002 році і розширювальна Білоруський комсомол, Спілка молоді, Білоруський патріотичний союз молоді та Білоруський союз молоді. Сьогодні спілка молоді об'єднує понад 480 тисяч молодих людей віком від 14 до 31 року, або 19 відсотків молоді країни. Діяльність Спілки молоді Республіки Білорусь широка і багатогранна: робота клубу молодих депутатів;

- організація вторинної зайнятості студентської молоді (з колишнього СРСР вперше в Білорусі відновлено традиції молодіжного будівництва);

- створення правоохоронних органів для молоді;
- розвиток волонтерського руху.

3.2. Використання міжнародного досвіду в процесі реалізації державної молодіжної політики в Україні

Проаналізувавши досвід реалізації державної молодіжної політики в різних країнах, можна зробити висновок, що в Україні доцільно здійснити наступне.

Використовуючи досвід США, Франції та Великобританії, посилити роль самоврядування в школах, коледжах, університетах. Цей напрям є актуальним для України, враховуючи значну роль самоврядування у виявленні потенційних лідерів, виробленні у них навичок управлінської роботи з колективом, формуванні майбутньої еліти нації. Скористатись досвідом Німеччини щодо структуризації молодіжної політики за рівнями — загальнонаціональним та місцевим, а також запозичити німецький досвід державної підтримки молодіжного підприємництва. Продовжувати активне відновлення студентських будівельних (трудових) загонів з використанням досвіду Білорусі, відновити міжнародний обмін студентськими трудовими загонами, оскільки він є невід'ємною складовою діяльності молодіжного трудового руху.

Покращити якісний стан кадрів, що працюють у сфері молодіжної політики, на основі використання досвіду Російської Федерації. Необхідність посилення цього напрямку для України зумовлена тим, що на сьогодні в нашій країні не вистачає профільних психологів, соціологів, соціальних педагогів, спеціалістів з медико-соціальних проблем молоді. У значній частини персоналу молодіжних структур відсутні необхідна професійна кваліфікація та практичний досвід. Для цього необхідно вирішити такі завдання: виявлення потреби у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації у сфері молодіжної політики; підготувати резерв керівників організацій і підприємств,

підібрати спеціалістів для їх навчання та стажування; розширити обсяги підготовки необхідних спеціалістів у закладах вищої, середньої та додаткової професійної освіти; Удосконалення методів оцінки та атестації працівників.

У майбутньому, паралельно з розвитком місцевого самоврядування в Україні, виникає потреба в більш детальному аналізі застосування ключових елементів загальної моделі молодіжної політики, що є діючою стратегією на території Великобританії.

Висновки до розділу 3

1. Проаналізовано досвід інших країн та за допомогою цього можна зробити висновок щодо положення молодіжної політики в світі в цілому. Необхідно посилити роль самоврядування в школах, коледжах, університетах, враховуючи значну роль самоврядування у виявленні потенційних лідерів, виробленні у них навичок управлінської роботи з колективом, формуванні майбутньої еліти нації.

2. Обґрунтовано, що доцільно буде структурувати молодіжну політику за рівнями — загальнонаціональним та місцевим, а також запозичити німецький досвід державної підтримки молодіжного підприємництва, що наразі дуже актуально враховуючи теперішню епідеміологічну ситуацію в світі. Через те, що в багатьох спеціалістів нашої країни відсутній практичний досвід зростає, нажаль, некомпетентність деяких професій.

3. Обов'язково необхідно покращити якісний стан кадрів, що працюють у сфері молодіжної політики. Профільні психологи, соціологи, соціальні педагоги, спеціалісти з медико-соціальних проблем молоді – у значної частини переліченого персоналу молодіжних структур відсутні необхідна професійна кваліфікація та практичний досвід. Структурі молодіжної політики України є місце й час для розвитку, стабільності та компетентності і щоб задовольнити високі результати також є усі можливості.

ВИСНОВКИ

В ході проведеного дослідження зроблено наступні висновки:

1. Конкретизовано, що питання розвитку молодіжної політики та інфраструктури в сучасному світі достатньо популярне та важливе. Існує багато визначень та тверджень щодо молодіжної політики, які запровадили основоположники та науковці, що вивчають реалізацію молодіжної політики на рівні міста. Було проаналізовано зміст, значення, висновки та визначення. Врахувавши усі недоліки запропоноване удосконалене поняття молодіжної інфраструктури, а саме «молодіжна інфраструктура» загалом – це сукупність організаційно-виконавчих органів, організацій, відділів і управлінь функції, що спрямовані на задоволення особливих потреб молоді шляхом вирішення її проблем.
2. В ході дослідження було розглянуто теоретико-методичні обґрунтування щодо молодіжної політики в умовах децентралізації та напрямків її розвитку на міжнародному рівні. Визначено, що участь молоді в суспільному житті на місцевому і регіональному рівні повинна стати частиною загальної політики залучення громадян у суспільне життя.
3. Розглянуто визначення SWOT – аналізу, його завдання та мету. З'ясовано, що в процесі визначення слабких та сильних сторін, можливостей та загроз не можна дати об'єктивну оцінку підприємству та надати якихось рекомендацій чи зробити певні висновки. Для цього обов'язково необхідна матриця SWOT – аналізу, яка пов'язує в собі попарно показники, за допомогою чого можна робити висновки та ставити завдання для досягнення цілей будь – якого підприємства, зокрема, закладу освіти.
4. Проаналізовано організаційні особливості КВЗО «ДАНУ» ДОР. Завдяки інформації у відкритому доступі було виявлено, що заклад має активну громадянську позицію щодо питань інноваційної діяльності та дослідно – експериментальної роботи, проводить засідання експертної комісії з усіх

важливих питань, удосконалює та розвиває професійні компетентності викладачів.

5. У КВЗО «ДАНО» ДОР, як і в усіх закладах вищої освіти діє відома ієрархічна система. Структура академії поділяється на навчально – науковий інститут управління та навчально – науковий інститут педагогіки. Керівні функції в них виконують директор навчально-наукового інституту управління, заступник директора навчально-наукового інституту управління та директор навчально-наукового інституту педагогіки, заступник директора навчально-наукового інституту педагогіки відповідно. Також даній академії підпорядковується Дніпровський фаховий педагогічний коледж. Його керівництво також усім відомо, на сайті можна ознайомитись з будь – якою необхідною інформацією.

З метою вдосконалення роботи закладу вищої освіти запропоновано наступні шляхи вдосконалення:

1. Проведено SWOT – аналіз, в ході якого було визначено, що за допомогою активних студентів, нових технологій та досвідчених викладачів можна ефективно брати участі в конкурсах та наукових конференціях; висока ефективність діяльності закладу та його популярність дадуть змогу залучити інвестора й покращити матеріально-технічну базу. В результаті дослідження сильних сторін і загроз було виявлено, що пошук нових викладачів, більш привабливих міжнародних партнерів, дотримання технологій освітніх програм та матеріальне і моральне стимулювання студентів призведуть до покращення матеріального стану закладу освіти та поліпшення морально-психологічного клімату в ньому.

2. Проаналізувавши досвід інших країн можна зробити висновок щодо положення молодіжної політики в світі в цілому. Враховуючи зарубіжний досвід, необхідно посилити роль самоврядування в школах, коледжах, університетах, враховуючи значну роль самоврядування у виявленні потенційних лідерів, виробленні у них навичок управлінської роботи з колективом, формуванні майбутньої еліти нації.

3. Доцільним буде структурувати молодіжну політику за рівнями – загальнонаціональним та місцевим, а також запозичити німецький досвід державної підтримки молодіжного підприємництва, що наразі дуже актуально, враховуючи теперішню епідеміологічну ситуацію в світі.

4. Необхідно покращити якісний стан кадрів, що працюють у сфері молодіжної політики та освіти: профільних психологів, соціологів, соціальних педагогів, спеціалістів з медико-соціальних проблем молоді. Оскільки, у значної частини зазначеного персоналу молодіжних структур відсутні необхідна професійна кваліфікація та практичний досвід.

В Україні є всі можливості для стабільного розвитку молодіжної політики, компетентності фахівців, що працюють у цій сфері для забезпечення високих результатів діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Перепелиця С. Управлінська діяльність: поняття та моделі її оцінювання в органах публічної влади. *Молоді науковці – аграрники: традиційні й нові аспекти досліджень*: 2 том матеріали наук. – практ. конф. молодих вчених і студентів, м. Дніпро, 23.03-25.03.2021 р. Дніпро. С. 24-26.
2. Офіційний сайт КЗВО «ДАНО» <http://www.dano.dp.ua/>
3. Бородін Є. І. Розвиток системи місцевого самоврядування в Україні / Є. І. Бородін, Т. М. Тарасенко / *Аспекти публічного управління*. – 2015. – № 4. – С. 55–61.
4. Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні», 1992– URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2859-12>.
5. Європейська хартія місцевого самоврядування від 15 жовтня 1985 р. / 3б. договорів Ради Європи. – К. : Парламент. вид-во, 2000. – С. 190–205.
6. Забезпечення системного підходу до реформування адміністративно-територіального устрою України: аналіт. записка. – URL: http://www.niss.gov.ua/public/File/2015_analit/reformaATU.pdf
7. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 5 лют. 2015 р. № 157-VIII. – URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/157-19>
8. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні». / Верховна Рада України. – Офіц. сайт. – URL: <http://zakon2.rada.gov.ua>
9. Молодіжна політика в Україні. Висновки Команди міжнародних оглядачів Ради Європи. – Страсбург: Видавництво Ради Європи, 2013. – 192 с.
10. Молодь України – 2017 / Результати соціологічного дослідження – Тернопіль: ТОВ «Терно-граф», 2017. – 72 с.
11. Посібник з розвитку громад: Практичний poradnik для небайдужих / Кол.авт.: Л.О.Єльчева, І.М.Ібрагімова та ін. – К., 2007. – 458 с.
12. Майсак О. С. SWOT-анализ: объект, факторы, стратегии. Проблема поиска связей между факторами / *Прикаспийский журнал: управление и высокие технологии*. — 2013. — № 1 (21). — С. 151-157. — ISSN 2074-1707.

13. Загородников А. Н. Управление общественными связями в бизнесе. Учебник. М: Крокус, 2013 г. (гл.3 «SWOT-анализ: сущность, цель, содержание»)
14. Филип Котлер, Роланд Бергер, Нильс Бикхофф. Стратегический менеджмент по Котлеру. Лучшие приемы и методы = The Quintessence of Strategic Management: What You Really Need to Know to Survive in Business. — М.: Альпина Паблишер, 2012. — 144 с. — ISBN 978-5-9614-2213-9.
15. Виханский О. С. Стратегическое планирование: Учебник. Москва. Издательство МГУ. 1995.
16. Бородин Є.І. Держава і молодь: історія ювенального законодавства в Україні (середина 80-х – почат. 90-х років ХХ ст.) / Є.І. Бородин.– К.: Укр. центр політ. менеджменту, 2004. – 238 с.
17. Виховання національно свідомого, патріотично зорієнтованого молодого покоління, створення умов для його розвитку як чинник забезпечення національних інтересів України: інформаційно-аналітичні матеріали / [В. А. Головенько та О. О. Яременко та ін.] – К.: Державний ін.-т проблем сім'ї та молоді, 2003. – 191 с.
18. Галус О. М. Соціалізація особистості: сутність, концептуальні підходи у наукових теоріях, напрямках, школах / О. М. Галус // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна». – 2010. – № 2. – С. 154-156.
19. Галус О. М. Сутність процесу адаптації особистості за умов навчання у ВНЗ / О. М. Галус / Педагогічний дискурс. - 2010. - Вип. 7. - С. 62-68. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/peddysk_2010_7_14
20. Гожієнко Ю. Механізми взаємодії регіональних державних органів та молодіжних організацій у сфері надання молоді соціальних послуг / Вироблення державної політики. Аналітичні записки. – К.: Вид-во «К.І.С.», 2003 – 205 с.
21. Головенько В. А. Молоде покоління України в алгоритмі суспільних процесів / В. А. Головенько / Український соціум. – 2006. – № 2. – 159 с.

22. Гутівський А. С. Проблема суб'єкта та об'єкта у молодіжній політиці / Актуальні питання реформування правової системи України: Зб. наук. ст.. – Луцьк, 2007. – Т. 1. – 120 с.
23. Гуцалова М. Державна молодіжна політика як фактор залучення молоді до участі у державотворчих процесах / М. Гуцалова // Наукові праці : науково-методичний журнал. Серія «Політологія». – Вип. 97. Т. 110. – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2009. – С. 230.
24. Гуцалова М. Молодь як об'єкт державної молодіжної політики / М. Гуцалова // Сучасна українська політика: політики і політологи про неї. – К. : Вид-во «Центр соціальних комунікацій», 2011. – Вип. 22. – С. 210–217.
25. Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» від 20. 04. 1992 // Відомості Верховної Ради України. – 1993р. , №16, стаття 166 / Офіційний сайт Верховної Ради України. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2859-12>
26. Державна молодіжна політика в Україні: Слов. термінів нормат.- прав. актів. – 2-е вид., допов. та перероб. / Авт.-упоряд. Є. І. Бородін. – Д.: Герда, 2003. – 345 с.
27. Державна молодіжна політика в Україні: слов. термінів нормативно-правових актів / авт.-упоряд. Є.І. Бородін. – Д. : Герда, 2002. – 337 с.
28. Державна підтримка молоді в Україні : практ. посіб. / упоряд. Є.І. Бородін, Ю.В. Борисова, Н.М. Сєднева та ін. – Д. : ТОВ «Днепррост», 2006. – 364 с.
29. Довідник нормативно-правових актів державної молодіжної політики / упоряд. А.В. Коновалов, М.О. Шишкова. – Х. : Громад. ін форм.- аналіт. центр для молоді, 2007. – 191 с.
30. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери / За заг. ред. І. Д. Зверєвої. – К., Сімферополь : Універсум, 2012. – 536 с.
31. Загородній Ю.І. Політична соціалізація студентської молоді в Україні: досвід, тенденції, проблеми / Ю.І. Загородній, В.С. Курило, С.В. Савченко. – К.: Генеза, 2004. – 144 с.

32. Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» від 20.04.1993 // Відомості Верховної Ради України. – 1993р., №16, стаття 167 / Офіційний сайт Верховної Ради України. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2998-12>

33. Захаренко К. В. Специфіка взаємодії державної влади та молодіжних організацій / К. В. Захаренко // Бористен. – 2010. – № 1. – С. 233

34. Карнаух А. Проблеми молодіжної політики в сучасній Україні // Політ. менеджмент. – 2005. – №4. – 234 с.

35. Коваль Г. В. Розвиток державної молодіжної політики: теорія, методологія, механізми реалізації / Г. В. Коваль. – Миколаїв. – Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. – С. 119.

36. Коломоєць Т.О. Адміністративно-правове регулювання в галузі молодіжної політики в Україні: організаційно-правові аспекти: моногр. – Запоріжжя, 2009. – 192 с.

37. Корнієвський О. Молодіжний рух та політичні партії в сучасній Україні / О. Корнієвський, В. Якушик. – К. : «Генеза», 1997. – 102 с.

38. Криворучко Ю. Молодь як суспільний чинник формування громадянського суспільства України // Громадянське суспільство як здійснення свободи: центральносхідноєвропейський досвід /за ред. А. Карася. Львів, 2009. 314 с.

39. Кулик В. Молода Україна: сучасний організований молодіжний рух та неформальна ініціатива : дослідження / В. Кулик, Т. Голубоцька, О. Голубоцький. – К. : Центр дослідження проблем громадян. сусп., 2000. – 460 с.

40. Кулик В. Молода Україна: сучасний організований молодіжний рух та неформальна ініціатива : Дослідження / В. Кулік, Т. Голубоцька, О. Голубоцький. – К. : Центр дослідження проблем громадянського суспільства, 2000. – С. 172.

41. Лібанова Е.М. Молодь та молодіжна політика в Україні: соціально-демографічні аспекти /За ред. Е. М. Лібанової. — К.: Ін-т демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України, 2010. — 248 с.

42. Лісовець О. В. Теорія і методика роботи з дитячими та молодіжними організаціями України : навч. посіб. / О. В. Лісовець. Київ. Академія, 2011. 256 с.

43. Людський розвиток в Україні: інноваційний вимір : (колективна монографія) / за ред. Е. М. Лібанової. – К. : Ін-т демографії та соціал. дослідж. НАН України, 2008. – 383 с.

44. Макарова О.В. Програми соціальної підтримки: оцінка результатів та шляхи удосконалення. / Демографія та соціальна економіка. – № 1(21), 2014. 147 с.

45. Методичний посібник з надання дружніх послуг для молоді / за ред. Пінчук І.М., Сановської В.А. – К. : Держ. центр соціальних служб для молоді, 2003. – 160 с.

46. Михайлишин Г. Й. Соціалізація особистості у світоглядній парадигмі освіти. / Г.Й. Михайлишин. / Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. – К.: ВІР УАН, 2012. – вип. 67(12). – С. 538.

47. Молодіжна політика: проблеми і перспективи : зб. наук. пр. – Дрогобич : Ред.- вид. від. Дрогобицького держ. пед. ун-ту ім. Івана Франка, 2010. – 438 с.

48. Молодіжна політика: проблеми і перспективи : зб. наук. пр. – Дрогобич : Ред.- вид. від. Дрогобицького держ. пед. ун-ту ім. Івана Франка, 2011. – 498 с.

49. Молодіжна політика: проблеми і перспективи : зб. наук. пр. – Дрогобич : Ред.- вид. від. Дрогобицького держ. пед. ун-ту ім. Івана Франка, 2012. – 424 с.

50. Молодіжний рух в Україні у процесі становлення громадянського суспільства (регіональний зріз). – К. : «Молодіжна альтернатива», 2003. – 96 с.

51. Молодь в Україні Дослідження молодіжного сектора: проблеми та перспективи / За ред.. О. І. Локшиної. – К.: Студія «uStudio Design», 2006. – с.169.

52. Молодь в умовах нової соціальної перспективи : зб. наук. пр. – К. : Вид-во Нац. пед. Ун-т ім. М.П. Драгоманова, 2012. – 538 с.
53. Молодь та молодіжна політика в Україні: соціально-демографічні аспекти / за ред. Е. М. Лібанової. – К. : Ін-т демографії та соціал. дослідж. ім. М.В. Птухи НАН України, 2010. – 248 с.
54. Молодь України : стат. зб. – К. : Держкомстат України, 2003. – 172 с.
41. Молодь України: соціальні служби для молоді. (Теорія, методика і організація роботи) : зб. метод. матеріалів для тих, хто займається соц. роботою з молоддю. – К. : Укр. НДІ проблем молоді, 1992. – Вип.1. – 201 с.
55. Молодь: її права та соціальне становлення в сучасній Україні /Міністерство юстиції України Роз'яснення / Законодавство України. – 2012. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0032323-12>.
56. Навчальний посібник для тренерів у сфері підготовки молодіжних працівників/Міністерство молоді та спорту України, Представництво ООН в Україні, Державний інститут сімейної та молодіжної політики/ О. Мурашкевич, І. Сушкевич, К. Савчук, О. Юрик – К.: ТОВ «Компанія ВАІТЕ», 2014. – 213 с.
57. Нормативно-правова база діяльності громадських молодіжних організацій / редкол.: В.П. Банах, С.В. Зелінський, А.Г. Зінченко та ін. – К. : Четверта хвиля, 2001. – 388 с.
58. Основні засади розвитку вищої освіти України – Ч. 3 / За ред.. С М. Ніколаєнка; Упоряд.: М Ф Степко, Я Я. Болюбаш, В. Д. Шинкарук та ін.. – Тернопіль: Вид-во ТНПУ ім. В. Г. Гнатюка, 2006. – 181 с.
59. Плоский К. В. Участь молоді у розвитку місцевої демократії в Україні: проблеми та перспективи / К. В. Плоский / Український соціум. – 2005. – № 1(6). – С. 111.
60. Плотніков П.В. Партнерство молоді та органів влади – шлях до прискорення соціалізації / П.В. Плотніков. – Донецьк : Поліграфіст, 2001. – 330 с.

ДОДАТКИ

SWOT – аналіз КЗВО «ДАНО»

Сильні сторони	Слабкі сторони
<ul style="list-style-type: none"> - компетентні викладачі - можливості проведення наукових досліджень - культурне життя академії - розподіл абітурієнтів - якість та відповідність вимогам освітніх програм - організація та участь у різноманітних освітніх та науково – дослідницьких проектах - Wi-Fi на території навчального закладу - наявність гуртожитка - наявність сайту з необхідною інформацією для вступників та студентів - доступна вступна кампанія 	<ul style="list-style-type: none"> - оновлення на сайті відбуваються з затримками - недбалий вигляд кімнат в гуртожитку - зниження кількості абітурієнтів - необхідні розробка нових робочих освітніх програм - через скорочення персоналу, викладачі змушені працювати більше годин на тиждень - можливі затримки заробітної плати - несвоєчасне опалення гуртожитків та навчальних корпусів
Можливості	Загрози
<ul style="list-style-type: none"> - залучення нових абітурієнтів - залучення нових викладачів, професорів - підвищення кваліфікації працюючого викладацького колективу - навчання онлайн - розробка індивідуальної платформи для дистанційного навчання, на прикладі moodle - розвиток міжнародних відносин та в перспективі більше можливостей для студентів навчатись закордоном, а також приймати студентів по обміну 	<ul style="list-style-type: none"> - можливі зміни в законодавстві України про освіту, наприклад, як зміни в середній освіті - академія може не пройти акредитацію - як результат втрата іміджу - втрата цінних кадрів – професорів, доцентів та кандидатів наук

Матриця SWOT – аналізу КЗВО «ДАНО» ДОР

		Зовнішнє середовище	
		Можливості	Загрози
		залучення нових абітурієнтів; залучення нових викладачів, професорів ; підвищення кваліфікації працюючого викладацького колективу; навчання онлайн; розробка індивідуальної платформи для дистанційного навчання, на прикладі moodle; розвиток міжнародних відносин та в перспективі більше можливостей для студентів навчатись закордоном, а також приймати студентів по обміну	можливі зміни в законодавстві України про освіту, наприклад, як зміни в середній освіті; академія може не пройти акредитацію; як результат втрата іміджу; втрата цінних кадрів – професорів, доцентів та кандидатів наук
Внутрішнє середовище	Сильні сторони	Поле СіМ	Поле СіЗ
	компетентні викладачі; можливості проведення наукових досліджень; культурне життя академії; розподіл абітурієнтів; якість та відповідність вимогам освітніх програм; організація та участь у різноманітних освітніх та науково – дослідницьких проектах; Wi-Fi на території навчального закладу; наявність гуртожитка; наявність сайту з необхідною інформацією для вступників та студентів.	1.За допомогою активних студентів, нових технологій та досвідчених викладачів можна ефективно брати участі в конкурсах та наукових – конференціях. 2.Висока ефективність та популярність закладу дадуть змогу залучити інвестора та покращити технологічну та матеріальну базу	1.Пошук нових викладачів; 2.Пошук більш привабливих міжнародних партнерів; 3.Дотримання технологій освітніх програм; 4.Матеріальне та моральне стимулювання студентів.

Слабкі сторони	Поле СлМ	Поле СлЗ
<p>оновлення на сайті відбуваються з затримками; недбалий вигляд кімнат в гуртожитку; зниження кількості абітурієнтів; необхідні розробка нових робочих освітніх програм; через скорочення персоналу, викладачі змушені працювати біль; можливі затри; несвоєчасне опалення гуртожитків та навчальних корпусів</p>	<p>1.Інвестиції дадуть змогу закупити більше інноваційного та високотехнологічного обладнання для покращення процесу навчання. 2.Модернізація, механізація та автоматизація освітніх процесів дасть змогу долучати більше студентів та запрошувати більше абітурієнтів. 3.Розробка, удосконалення програмного забезпечення на кафедрах та для дистанційного навчання покращать розуміння матеріалу в студентів під час карантину та дасть змогу навчатись дистанційно продуктивніше</p>	<p>Це поле потребує розробки такої стратегії, яка одночасно дасть змогу ліквідувати слабкі сторони підприємства і уникнути загроз. У такому випадку пропонується стратегію концентрації. Вона дасть можливість залучити інвесторів та інших зацікавлених осіб. Це допоможе розвинути галузь неперервної освіти академії до високого рівня.</p>